SINTEZA
obiecțiilor și propunerilor (recomandărilor) la proiectul de lege cu privire la modificarea Codului vamal nr. 95/2021
(nr. unic 544/MF/2026)

Participantul la avizare (expertizare)/consultare publică	Conținutul obiecției/ propunerii (recomandării)	Argumentarea autorului proiectului
Avizare		
Ministerul Afacerilor Externe (DI/3/041.1 - 6688 din 09.06.2026)	La art. I din proiectul de Lege: La pct. 4 (care introduce alin. (5) la art. 8 din Codul vamal nr. 95/2021), sintagma „acordurilor de cooperare” va fi substituită cu expresia „înțelegerilor de cooperare neguvernate de normele dreptului internațional public”.	**Se acceptă**
	La pct. 16 (care modifică art. 33, alin. (7), lit. a) din Codul vamal), fragmentul „organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală, încheiată la 15 decembrie 1950” urmează a fi substituit cu denumirea exactă a organizației în cauză.	**Nu se acceptă** Proiectul de lege are ca obiectiv transpunerea dispozițiilor actului Uniunii Europene. Noțiunile, definițiile, denumirile instituțiilor, organizațiilor, mecanismelor sau ale altor elemente normative au fost preluate din textul actului Uniunii Europene, în vederea asigurării unei transpuneri conforme și uniforme a acestuia. Modificarea terminologiei utilizate în actul Uniunii Europene ar putea conduce la devieri de la conținutul și sensul normei europene și ar afecta conformitatea transpunerii. Formularea respectivă este preluată din art.34 alin.(7) din Regulamentul (UE) nr.952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii: ,,art.34 alin. (7) Autoritățile vamale revocă deciziile ITO: (a) în cazul în care nu mai sunt Compatibile cu interpretarea oricăreia dintre nomenclaturile menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (a) și

		(b) decurgând din oricare dintre următoarele situații: (iii) deciziile de clasificare, avizele de clasificare sau modificări ale notelor explicative ale Nomenclaturii Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, adoptată de **organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală**, încheiată la 15 decembrie 1950, cu efect de la data publicării comunicării Comisiei în seria „C" a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene";
	La pct. 27 (care modifică art. 43, alin. (3) din Codul vamal), sintagma „unei convenții internaționale" va fi substituită cu expresia „unui tratat internațional la care Republica Moldova este parte". Totodată, urmează să se precizeze dacă termenul „acord" se referă la tratate internaționale ori la înțelegeri neguvernate de normele dreptului internațional public.	**Nu se acceptă** Redacția propusă la art. 43 alin. (3) este preluată din art. 28 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei, care utilizează expres sintagmele „convenție internațională" și „acord", fără a le substitui prin noțiunea de „tratat internațional". Proiectul are ca obiectiv armonizarea legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene în domeniul vamal, iar utilizarea terminologiei consacrate în actele Uniunii Europene contribuie la asigurarea unei transpuneri fidele și la evitarea unor eventuale divergențe de interpretare față de normele europene care constituie sursa reglementării. În ceea ce privește sintagma „convenție internațională", aceasta este utilizată în același sens ca în actul Uniunii Europene și vizează instrumentele juridice internaționale care stabilesc standarde de securitate și siguranță relevante pentru lanțul de aprovizionare internațional. Substituirea acesteia cu expresia „tratat internațional la care Republica Moldova este parte" ar reprezenta o

		abatere de la textul european și ar putea restrânge nejustificat domeniul de aplicare al normei. De asemenea, utilizarea termenului „acord” în sintagma „o țară terță cu care Republica Moldova a încheiat un acord ce prevede recunoașterea certificatului respectiv” reproduce fidel textul art. 28 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. În contextul normei, termenul desemnează instrumentele juridice internaționale care reglementează recunoașterea reciprocă a certificatelor de securitate și siguranță și urmează a fi interpretat potrivit cadrului juridic aplicabil relațiilor internaționale ale Republicii Moldova.
	La pct. 65 (care modifică art. 140, alin. (2), lit. b) din Codul vamal), 97 (care introduce art. 285^1, alin. (2) în Codul vamal) și 106 (care introduce art. 333^1, alin. (2), lit. b) în Codul vamal), se va specifica dacă termenul „acordurile internaționale” desemnează tratate internaționale ori înțelegeri neguvernate de normele dreptului internațional public.	**Nu se acceptă** Formulările propuse la art. 140 alin. (2) lit. b) și art. 333^1 alin. (2) lit. b) reproduc dispozițiile art. 127 alin. (2) lit. (b) și art. 263 alin. (2) lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de instituire a Codului vamal al Uniunii, care utilizează sintagma „acordurile internaționale impun acest lucru”, fără a opera o delimitare între diferite categorii de acorduri internaționale. Totodată, art. 285^1 transpune mecanismul de schimb standardizat de informații prevăzut de art. 181 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446, care reglementează schimbul de informații între autoritățile vamale implicate în aplicarea regimurilor de perfecționare activă și perfecționare pasivă. În acest context, alin. (2) al art. 285^1 instituie temeiul legal pentru schimbul de informații cu autoritățile vamale ale altor state, în conformitate cu instrumentele internaționale aplicabile Republicii Moldova.

		Menținerea sintagmei „acordurile internaționale” este justificată de necesitatea asigurării unei transpuneri cât mai fidele a actelor Uniunii Europene și a unui cadru normativ suficient de flexibil pentru a acoperi toate instrumentele juridice internaționale relevante în domeniul vamal. Precizarea expresă a unei anumite categorii de acorduri ar putea restrânge nejustificat domeniul de aplicare al normei și ar putea genera neconcordanțe față de reglementările europene care constituie sursa dispozițiilor propuse. De asemenea, potrivit cadrului normativ național, noțiunea de „acorduri internaționale” se interpretează în conformitate cu legislația privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova, nefiind necesară o clarificare suplimentară în textul Codului vamal.
Ministerul Culturii (nr. 06/1-09/1775 din 16.06.2026)	În scopul corelării reglementărilor stabilite în Codul fiscal nr. 1163/1997 (Titlul IV, Anexa nr. 2 Cota accizei pentru mijloacele de transport, poziția tarifară 9705) cu prevederile Codului vamal nr. 95/2021, la pct. 2 din proiect, art. 5 se va completa cu punctul 2^1), care va avea următorul cuprins: „2^1) Autovehicul de colecție de interes istoric – mijloc de transport auto de orice model sau tip, cu o vârstă mai mare de 30 de ani, ce se găsește în starea lui originală, pentru care a fost emis un raport de expertiză de către un expert acreditat de autoritatea publică centrală competentă în domeniul culturii, precum și o notificare de confirmare eliberată de Serviciul de evidență și circulație a bunurilor culturale mobile;”.	**Se acceptă** Având în vedere că propunerea respectivă nu face obiectul prezentului proiect de lege, care are drept scop armonizarea legislației naționale cu acquis-ul comunitar, aceasta nu poate fi examinată în cadrul acestuia. Totodată, propunerea a fost inclusă în proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (privind simplificarea legislației fiscale și vamale), aflat la etapa de consultare publică.
	Totodată, în vederea corelării reglementărilor stabilite în Anexa nr. 2 la Codul vamal nr. 95/2021 cu prevederile art. 234 din același Cod, coloana „Instituțiile sau organizațiile beneficiare” va avea următorul cuprins: „Instituții publice din domeniul culturii; galerii și alte instituții desemnate de ministerul de resort în scopul primirii acestor obiecte cu scutire de drepturi de import.”.	**Nu se acceptă** Formularea existentă din Anexa nr. 2 este compatibilă cu dispozițiile art. 43 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 și permite acordarea scutirii pentru obiectele de colecție și

		obiectele de artă care nu sunt destinate vânzării muzeelor, galeriilor și altor unități aprobate de autoritățile competente în acest scop. Propunerea de substituire a categoriei beneficiarilor cu formularea „Instituții publice din domeniul culturii; galerii și alte instituții desemnate de ministerul de resort” ar restrânge sfera beneficiarilor eligibili prin limitarea expresă la instituții publice din domeniul culturii, condiție care nu rezultă nici din art. 43 al Regulamentului (CE) nr. 1186/2009, nici din art. 234 al Codului vamal. Totodată, actele Uniunii Europene utilizează noțiunile de „organizații” și „instituții” autorizate de autoritățile competente, fără a limita beneficiarii exclusiv la instituții publice. Din această perspectivă, formularea actuală oferă un grad mai mare de conformitate cu reglementarea europeană și nu necesită modificare.
Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova (nr. 40/2426 din 15.06.2026)	Pct. 18 și pct. 19 din proiect, se propune a fi revizuite, deoarece inițial art. 34^1 este expus în redacție nouă, ulterior este abrogat. Prin urmare autorul proiectului urmează să decidă asupra procedeului tehnic aplicabil articolului vizat.	**Nu se acceptă** Prevederile art. 34^1 ”Cererea și decizia referitoare la informațiile obligatorii privind originea” intră în vigoare la 01 ianuarie 2027 și au drept scop armonizarea la Regulamentul UE 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de instituire a Codului vamal al Uniunii. Totodată, prevederile aferente deciziilor privind informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și informațiile obligatorii privind originea, transpuse din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/1071 și Regulamentul delegat (UE) 2024/1072, au un termen distinct de intrare în

		vigoare – 1 ianuarie 2029 – întrucât actele respective urmează să devină aplicabile la nivelul Uniunii Europene începând cu anul 2028. Stabilirea unui termen ulterior pentru aplicarea acestora la nivel național are drept scop asigurarea unei perioade suplimentare necesare evaluării mecanismelor de implementare practică la nivel european și adaptării corespunzătoare a cadrului normativ și instituțional național. Totodată, termenul respectiv a fost asumat de Republica Moldova în cadrul procesului de screening bilateral cu Comisia Europeană.
	Se recomandă comasarea pct. 21 și pct. 22 din proiect, reieșind din faptul că modificările la actul normativ care se conțin în aceste puncte se referă la același element structural constitutiv.	**Se acceptă**
	La pct. 53, privitor la modificările alin.(3) al art.109, se sugerează indicarea literei la care se referă completarea, în scopul evitării unei incertitudini juridice.	**Se acceptă**
	La pct. 70, prin modificările care sunt operate la art. 144 alin. (2) se face trimitere la o normă inexistentă în redacția actuală a actului normativ și nici proiectul nu conține completări cu norme care să aibă o asemenea numerotare (art.143 alin.(6)). În acest sens, se recomandă revizuirea acestuia.	**Se acceptă** Modificarea a fost exclusă din proiectul de lege.
	La pct. 92, privind modificarea art. 202 lit. c) din Codul vamal, se consideră inoportună excluderea cuvintelor „destinate activității” din cuprinsul normei, întrucât modificarea propusă schimbă accentul de la destinația utilizării mijlocului de transport la o calificare generală a acestuia ca fiind „comercial”. Cu atât mai mult, în prezent legislația nu definește noțiunea de „mijloc de transport comercial”, însă clasifică mijloacele de transport în funcție destinația utilizării acestora, fapt care poate genera interpretări în funcție de categoria tehnică a vehiculului, însă nu după scopul utilizării mijlocului de	**Nu se acceptă** Modificarea propusă urmărește alinierea textului art. 202 lit. c) din Codul vamal la art. 6 lit. (c) din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale, care prevede în mod expres excluderea de la scutire a „mijloacelor de transport comerciale” („commercial means of transport”).

	transport. Este de menționat că, legiuitorul a instituit regimul de scutire de taxă vamală pentru bunurile personale introduse de persoanele fizice care își schimbă domiciliul sau reședința dintr-o țară străină în Republica Moldova, care are un caracter personal, fiind destinat facilitării transferului efectiv al bunurilor necesare uzului personal sau gospodăresc al persoanei și familiei acesteia. Prin urmare, excluderea de la scutirea de taxă vamală trebuie să vizeze mijloacele de transport în funcție de destinația utilizării în activitate comercială, deoarece nu orice mijloc de transport care, prin categoria tehnică, construcție sau clasificare, ar putea fi calificat drept „comercial". În situații practice unele mijloace de transport deținute de persoanele fizice și utilizate exclusiv în scop personal, pot fi încadrate, în funcție de caracteristicile tehnice, în categorii aferente transportului de mărfuri sau de pasageri, ceea ce va genera interpretări restrictive și aplicarea neuniformă a normei. Cu atât mai mult, fiind analizat proiectul de lege, se constată ca obiectul intervenției constituie transpunerea art. 6 lit. c) din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009, unde versiunea engleză utilizează formula „commercial means of transport". În același timp, norma UE trebuie interpretată în contextul întregului capitol privind bunurile personale ale persoanelor fizice care își transferă reședința dintr-o țară terță. Regulamentul include în „personal property" vehiculele private și precizează că bunurile personale nu trebuie să indice, prin natură sau cantitate, că sunt importate „for commercial reasons". În concluzie, în cazul în care se optează pentru modificarea art. 202 lit. c) și art. 214 lit. c) din Codul vamal, se impune necesitatea completării art. 198 din Codul Vamal cu o noțiune nouă „mijloc de transport comercial".	Formularea actuală din Codul vamal – „mijloace de transport destinate activității comerciale" – nu reproduce terminologia utilizată de actul Uniunii Europene și introduce un criteriu suplimentar referitor la destinația utilizării mijlocului de transport, care nu se regăsește în textul regulamentului european. În contextul prezentului proiect, care are ca obiectiv armonizarea legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene, se impune utilizarea terminologiei consacrate de actul european de referință, pentru a asigura o transpunere cât mai fidelă și pentru a evita apariția unor diferențe de interpretare între reglementarea națională și cea europeană. Totodată, noțiunea de „mijloc de transport comercial" rezultă din textul Regulamentului (CE) nr. 1186/2009 și urmează a fi interpretată în contextul reglementărilor privind bunurile personale introduse de persoanele care își transferă reședința obișnuită dintr-un stat terț. Necesitatea unei definiții distincte a noțiunii nu rezultă din actul Uniunii Europene și nu constituie o cerință a procesului de armonizare. Prin urmare, menținerea formulării propuse asigură conformitatea terminologică cu art. 6 lit. (c) din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009.
	Totodată, se menționează că, în Nota de fundamentare lipsește argumentarea privind intrarea în vigoare a actului normativ.	**Se acceptă** Nota de fundamentare a fost completată
Ministerul Justiției al Republicii Moldova	Cu referire la pct. 112 din proiectul legii, ce vizează Titlul IX Capitolul IV „ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ", la art. 360, considerăm	**Se acceptă**

(nr. 04/1-6769 din 16.06.2026)	necesară revizuirea modului de expunere a noțiunilor pentru a asigura corespunderea acestora normelor de tehnică legislativă, precum și terminologiei specifice domeniului proprietății intelectuale. Astfel, la pct. 1), partea introductivă va avea următorul cuprins: „1) drept de proprietate intelectuală – drept asupra:”, cu adaptarea ulterioară a conținutului definiției. De asemenea, la lit. a), atragem atenție asupra faptului că Legea nr. 51/2026 privind topografiile produselor semiconductoare, care stabilește noua denumire a acestui tip de obiect de proprietate intelectuală, va intra în vigoare la data de 08.05.2027, iar modificările propuse conform proiectului de lege examinat, inclusiv cele ce vizează pct. 112 – la data de 01.01.2027. Până la intrarea în vigoare a legii menționate, este aplicabilă Legea nr. 655/1999 privind protecţia topografiilor circuitelor integrate și terminologia utilizată de aceasta. Totodată, se va examina suplimentar introducerea conținutului lit. c) în conceptul „dreptului de proprietate intelectuală”, deoarece secretul comercial beneficiază de un regim distinct de protecție, atât în temeiul Legii nr. 384/2023 privind protecţia secretelor comerciale, cât și în temeiul art. 476 alin. (3) din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002 și art. 4 alin. (3) din Legea nr. 114/2014 cu privire la Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. Mai mult ca atât, Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind 2 asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale (în continuare - Regulamentul (UE) nr. 608/2013), care face obiectul transpunerii Capitolului IV, nu conține referințe la secrete comerciale.	
	La pct. 2) lit. a), cuvintele „drepturilor de marcă” se vor substitui cu cuvintele „drepturilor asupra mărcii”. La lit. b), cuvântul „poartă” se va substitui cu cuvintele „sunt desemnate”. Totodată, urmează să se analizeze suplimentar integrarea în lit. b) a denumirilor de origine, or, art. 2 pct. 4 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 vizează și denumirile de origine, precum și a specialităților tradiționale garantate, ca obiect de proprietate intelectuală distinct. Aceste aspecte, urmează să fie examinate și în	**Se acceptă**

	raport cu lit. c).	
	La pct. 8), urmează de analizat suplimentar tipul de decizie la care se face referire: decizie de acceptare a cererii spre examinare sau decizie de soluționare favorabilă cererii. Acest aspect urmează să fie clarificat și în raport cu alte prevederi ale capitolului IV care menționează despre decizia de acceptare a cererii, inclusiv prin prisma reglementărilor cu caracter general, statuate conform art. 15 alin. (6) din Codul vamal nr. 95/2021, privind „luarea unei decizii favorabile în termen ... de la data acceptării cererii”.	**Nu se acceptă** Definiția propusă transpune dispozițiile art. 2 pct. 13 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale, care definește noțiunea de „titular al deciziei” ca fiind titularul unei decizii de acceptare a unei cereri. Totodată, noțiunile prevăzute la art. 360 sunt instituite exclusiv pentru aplicarea dispozițiilor capitolului privind măsurile de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către Serviciul Vamal și urmează a fi interpretate în sensul atribuit de actul Uniunii Europene care constituie sursa reglementării. Referirea la art. 15 alin. (6) din Codul vamal nu justifică modificarea definiției propuse, întrucât dispoziția respectivă reglementează procedura generală de emitere a deciziilor vamale, în timp ce art. 360 stabilește definiții speciale aplicabile exclusiv prezentului capitol.
	La art. 361 alin. (1), urmează de revăzut lit. c), în vederea ajustării conținutului acesteia la subiecții vizați de drepturi în domeniul protecției proprietății intelectuale, reieșind din faptul că prevederile lit. c) transpun art. 3 pct. 1 lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 care se referă la art. 4 alin. (1) lit. (d) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (Text cu relevanță pentru SEE) (în continuare - Directiva 2004/48/CE), iar formula utilizată conform proiectului este una generală. De asemenea, urmează de revăzut lit. d), în vederea ajustării	**Se acceptă** La art. 361 alin. (1) din proiect, lit. c) și d) au fost modificate.

	conținutului acesteia la grupurile de producători de produse cu indicații geografice, operatorii care au dreptul de a utiliza o indicație geografică, precum și organismele de control sau autoritățile competente pentru o astfel de indicație geografică, reieșind din prevederile actelor europene la care face referire art. 3 pct. 1 lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 608/2013.	
	În același context, considerăm necesar de a examina suplimentar necesitatea transpunerii prevederilor art. 3 pct. 2 lit. (a) și pct. 3 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013. Atragem atenție asupra faptului că în contextul prevederilor art. 4 lit. (b) din Directiva 2004/48/CE sunt recunoscute ca fiind îndreptățite să solicite aplicarea măsurilor, procedurilor și mijloacelor de reparație, în materie de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală, toate celelalte persoane autorizate să utilizeze aceste drepturi, în special licențiații, în măsura în care legislația aplicabilă permite acest lucru și în conformitate cu aceasta.	**Se acceptă** Art. 361 alin. (1) din proiect a fost completat cu lit. g), h) și i).
	La art. 363 alin. (2) lit. c), se vor examina suplimentar conținutul lit. c), precum și referința la art. 371^4 alin. (2), deoarece categoriile de cheltuieli sunt menționate la alin. (1) din articolul vizat. Mai mult ca atât, art. 371^4 nu se referă la careva cheltuieli legate de traducere.	**Se acceptă**
	La art. 370 alin. (1), după cuvântul „brevet” se va completa cu cuvintele „de invenție”, iar cuvintele „model de utilitate” se vor exclude, reieșind din faptul că această categorie de obiecte de proprietate intelectuală nu mai este reglementată de cadrul normativ în vigoare, în speță – Legea nr. 50/2008 privind protecția invențiilor, fiind protejată în calitate de „brevet de invenție de scurtă durată”, care se încadrează în categoria „brevet de invenție”, menționată conform normei în cauză.	**Se acceptă**
	La art. 371^4 alin. (2), se va examina suplimentar conținutul acestei norme pentru a exclude orice incertitudine juridică și dificultăți în aplicarea sa uniformă și previzibilă. În acest sens, precizăm faptul că din prevederile menționate nu este clar temeiul și în ce condiții titularul deciziei este obligat să ramburseze cheltuielile. Textul normei nu identifică în mod expres care categorii de cheltuieli sunt	**Se acceptă**

	vizate, precum și nu reglementează aspectele determinante care condiționează aplicarea obligației respective.	
	Totodată, la definitivarea proiectului urmează să se țină cont de necesitatea renumerotării articolelor din cadrul Capitolului IV „ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ”, reieșind din faptul că acest capitol se expune în redacție nouă, iar numerotarea articolelor trebuie să respecte ordinea consecutivă și sistematică a dispozițiilor reglementate, fără a recurge la articole cu indice în limita articolelor disponibile în cadrul capitolului menționat.	**Se acceptă**
	Suplimentar, proiectul definitivat urmează a fi remis pentru efectuarea expertizei juridice, în conformitate cu art. 37 din Legea nr. 100/2017. Astfel, după avizare și consultare publică, proiectul actului normativ, însoțit de nota de fundamentare, de sinteză și, după caz, de tabelul de concordanță, se expediază Ministerului Justiției.	**S-a luat act.**
Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova (nr. 04-01/ 2178 din 18 iunie 2026)	Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a examinat proiectul de lege cu privire la modificarea Codului vamal nr. 95/2021 și, reieșind din competențele funcționale, comunică despre lipsa obiecțiilor și propunerilor. Totodată, atragem atenția că, la art. 405 din Codul vamal, care nu face obiectul prezentului proiect de modificare, se propune excluderea sintagmei „nr. 133/2011”, întrucât, începând cu 23 august 2026, legea respectivă va fi abrogată, intrând în vigoare Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.	**Se acceptă** Având în vedere că propunerea respectivă nu face obiectul prezentului proiect de lege, care are drept scop armonizarea legislației naționale cu acquis-ul comunitar, aceasta nu poate fi examinată în cadrul acestuia. Totodată, propunerea a fost inclusă în proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (privind simplificarea legislației fiscale și vamale), aflat la etapa de consultare publică.
Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova (21-3437 din 22.06.2026)	La Art. I privind modificarea Codului vamal nr. 95/2021: La pct. 18 și 19 din proiect se necesită clarificarea intenției de reglementare, or în varianta actuală prin pct. 18 se propune modificarea art. 34^1 prin expunerea acestuia în redacție nouă, iar prin pct. 19 același articol este abrogat.	**Nu se acceptă** Prevederile art. 34^1 ”Cererea și decizia referitoare la informațiile obligatorii privind originea” intră în vigoare la 01 ianuarie 2027 și au drept scop armonizarea la articolil 18 din Regulamentul UE 2015/2447. Totodată, prevederile aferente deciziilor privind informațiile obligatorii în domeniul determinării

		valorii în vamă și informațiile obligatorii privind originea, transpuse din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/1071 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și de introducere a unui sistem electronic pentru informațiile obligatorii referitoare la origine și la determinarea valorii și Regulamentul delegat (UE) 2024/1072 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorie, au un termen distinct de intrare în vigoare – 1 ianuarie 2029 – întrucât actele respective urmează să devină aplicabile la nivelul Uniunii Europene începând cu anul 2028. Regulamentul 2447 Stabilirea unui termen ulterior pentru aplicarea acestora la nivel național are drept scop asigurarea unei perioade suplimentare necesare evaluării mecanismelor de implementare practică la nivel european și adaptării corespunzătoare a cadrului normativ și instituțional național. Totodată, termenul respectiv a fost asumat de Republica Moldova în cadrul procesului de screening bilateral cu Comisia Europeană.
	La pct. 70, modificarea privind trimiterea la „art. 143 alin. (6)” este eronată din punct de vedere al corelării normative, întrucât face referire la o normă inexistentă în structura articolului indicat.	**Se acceptă** Modificarea a fost exclusă din proiectul de lege
	Propuneri suplimentare la Codul vamal nr. 95/2021: La art. 104 se propune completarea acestuia cu un alineat nou cu următorul cuprins: „( ) Prin derogare de la prevederile prezentului cod privind constituirea garanției pentru datoria vamală potențială, nu se	**Nu se acceptă** Codul vamal conține deja o reglementare specială, cu caracter tranzitoriu, care prevede că până la 31 decembrie 2026 nu se solicită garanție pentru

	solicită nicio garanție pentru mărfurile introduse în regim vamal de admitere temporară destinate realizării proiectelor de asistență investițională finanțate din surse financiare externe în baza acordurilor de împrumut, grant sau altor acorduri/contracte de finanțare încheiate între Republica Moldova și instituțiile financiare internaționale sau alți donatori externi, care beneficiază de facilități fiscale și vamale stabilite de Guvern." Propunerea se justifică, întrucât aplicarea obligației de garantare nu generează beneficii economice proporționale cu sarcina financiară impusă operatorilor economici, în condițiile în care bunurile respective sunt introduse exclusiv pentru executarea proiectelor de infrastructură finanțate din surse externe, sunt monitorizate de autoritatea vamală și urmează să fie reexportate la finalizarea lucrărilor. Totodată, instituirea obligației de constituire a garanției poate conduce la majorarea costurilor contractuale, diminuarea atractivității procedurilor de achiziții pentru operatorii economici internaționali, formularea unor revendicări contractuale suplimentare și, implicit, la creșterea necesarului de finanțare pentru proiectele de infrastructură de interes public. Având în vedere că proiectele respective beneficiază deja de facilitățile fiscale și vamale instituite de stat, iar obiectivul acestora constă în dezvoltarea infrastructurii naționale prin valorificarea resurselor financiare externe atrase de Republica Moldova, instituirea unei exonerări permanente de la obligația constituirii garanției este pe deplin justificată prin prisma principiilor securității juridice, predictibilității legislative, proporționalității și utilizării eficiente a resurselor financiare destinate investițiilor publice.	mărfurile introduse în regim vamal de admitere temporară destinate anumitor proiecte de asistență tehnică și investițională finanțate din surse externe. Caracterul temporar al acestei derogări a fost instituit în considerarea circumstanțelor specifice existente la momentul adoptării reglementării și nu reprezintă un element structural al sistemului de garantare prevăzut de Codul vamal. În același timp, prezentul proiect are ca obiectiv armonizarea legislației vamale naționale cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 952/2013 și ale actelor delegate și de punere în aplicare aferente. Reglementările europene instituie un sistem unitar privind constituirea garanțiilor vamale și stabilesc în mod expres condițiile în care poate fi acordată reducerea cuantumului garanției sau exonerarea de garanție. Instituirea unei exonerări permanente de la obligația constituirii garanției pentru o anumită categorie de proiecte finanțate din surse externe nu rezultă din actele Uniunii Europene care fac obiectul armonizării și ar crea o derogare națională suplimentară de la regimul general al garanțiilor. Totodată, necesitatea menținerii, modificării sau extinderii derogării temporare existente urmează a fi examinată separat, prin prisma politicilor fiscale, bugetare și investiționale ale statului, și nu în cadrul prezentului proiect de armonizare a legislației vamale cu acquis-ul Uniunii Europene.
	La art. 281 se propune completarea acestuia cu un alineat nou, după cum urmează: „(...) Pentru mărfurile introduse în regim vamal de admitere temporară destinate realizării proiectelor de asistență investițională finanțate din surse financiare externe în baza acordurilor de împrumut, grant sau altor acorduri/contracte de	**Nu se acceptă** Proiectul are drept obiectiv armonizarea reglementărilor naționale privind regimurile speciale cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 952/2013 și ale Regulamentelor (UE) 2015/2446 și

	finanțare încheiate între Republica Moldova și instituțiile financiare internaționale sau alți donatori externi, care beneficiază de facilități fiscale și vamale stabilite de Guvern, termenul regimului de admitere temporară și al autorizației aferente poate fi acordat și prelungit pentru întreaga perioadă de implementare a proiectului, în baza documentelor confirmative emise de beneficiar sau implementatorul proiectului." Proiectele de infrastructură finanțate din surse externe presupun utilizarea pe termen îndelungat a utilajelor, echipamentelor și instalațiilor specializate introduse temporar pe teritoriul Republicii Moldova de către antreprenorii contractați pentru executarea lucrărilor. În majoritatea cazurilor, durata de utilizare a acestor bunuri este determinată de termenul de executare a contractului de antrepriză și coincide cu perioada de implementare a proiectului finanțat de instituția financiară internațională. Caracterul multianual al proiectelor de infrastructură finanțate de instituțiile financiare internaționale, inclusiv BERD, BEI și Banca Mondială, determină frecvent necesitatea utilizării utilajelor pe perioade care depășesc durata pentru care sunt acordate autorizațiile de admitere temporară. În consecință, antreprenorii sunt obligați să solicite periodic prelungirea regimului vamal și a autorizațiilor aferente, deși destinația mărfurilor, titularul regimului și scopul utilizării acestora rămân neschimbate. Această procedură generează sarcini administrative suplimentare atât pentru operatorii economici, cât și pentru autoritatea vamală, implicând depunerea repetată a documentelor justificative, examinarea acestora și emiterea unor acte administrative succesive, fără a produce beneficii suplimentare din perspectiva supravegherii și controlului vamal. Totodată, proiectele de infrastructură rutieră implementate în baza contractelor internaționale de tip FIDIC sunt susceptibile de ajustări ale termenelor de execuție determinate de circumstanțe obiective, inclusiv lucrări suplimentare, modificări de proiect, condiții geotehnice neprevăzute sau alte evenimente contractuale. În aceste	2015/2447. Aceste acte stabilesc un cadru uniform privind acordarea și valabilitatea autorizațiilor pentru regimurile speciale, fără a prevedea derogări în funcție de sursa finanțării proiectelor pentru care sunt utilizate mărfurile. Totodată, legislația vamală permite modificarea și prelungirea autorizațiilor în condițiile prevăzute de lege, atunci. Prin urmare, necesitățile invocate pot fi gestionate prin mecanismele existente, fără instituirea unei excepții permanente pentru o anumită categorie de proiecte. De asemenea, propunerea depășește obiectul de reglementare al art. 281, care vizează valabilitatea autorizației, și nu termenul de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară. În consecință, propunerea nu derivă din obligațiile de armonizare cu legislația Uniunii Europene și nu poate fi acceptată în cadrul prezentului proiect.

	situații, durata efectivă a utilizării utilajelor este direct dependentă de durata proiectului, ceea ce justifică corelarea termenului regimului de admitere temporară cu perioada de implementare a investiției. În condițiile în care identitatea mărfurilor, titularul regimului, destinația bunurilor și scopul utilizării acestora rămân neschimbate pe întreaga durată a proiectului, obligarea antreprenorilor la solicitarea repetată a prelungirilor nu răspunde unei necesități reale de control vamal, ci reprezintă o formalitate administrativă suplimentară. De asemenea, bunurile plasate sub regimul de admitere temporară sunt utilizate exclusiv pentru executarea proiectelor de asistență investițională, sunt identificabile individual și rămân supuse supravegherii vamale pe întreaga perioadă a aflării acestora pe teritoriul Republicii Moldova. Prin urmare, stabilirea duratei regimului și a valabilității autorizației în funcție de perioada de implementare a proiectului nu diminuează capacitatea autorității vamale de a exercita atribuțiile de control și monitorizare. Corelarea termenului regimului vamal și al autorizației aferente cu durata efectivă a proiectului va asigura un cadru juridic adaptat specificului investițiilor finanțate din surse externe și va elimina necesitatea unor prelungiri administrative repetate.	
	Totodată, se propune completarea art. 320 cu alineatul (4), cu următorul cuprins: „(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), sunt exceptate de la calcularea și achitarea sumei de 3% din cuantumul taxei vamale care ar fi trebuit achitată pentru aceste mărfuri în cazul în care ele ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară și se achită la încheierea regimului, mărfurile destinate realizării proiectelor de asistență investițională, finanțate din surse financiare externe în baza acordurilor de împrumut, grant sau altor acorduri/contracte de finanțare încheiate între Republica Moldova și instituțiile financiare internaționale sau alți donatori externi, care beneficiază de facilități fiscale și vamale stabilite de Guvern.” Necesitatea completării art. 320 rezultă din specificul proiectelor de asistență investițională finanțate din surse financiare externe și din	**Nu se acceptă** Propunerea de completare a art. 320 cu un alineat nou prin care anumite categorii de mărfuri introduse în regim de admitere temporară să fie exceptate de la calcularea cuantumului de 3% din taxa vamală nu poate fi susținută. Reglementările privind admiterea temporară și calcularea drepturilor de import au fost preluate din art. 250-252 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de instituire a Codului Vamal al Uniunii. În special, art. 252 stabilește expres că, în cazul admiterii temporare cu scutire parțială de drepturi de import, cuantumul taxelor la import se fixează la 3% din

	necesitatea asigurării unei aplicări coerente a regimului fiscal și vamal instituit pentru aceste proiecte. În prezent, implementarea proiectelor de reabilitare a drumurilor se bazează pe prevederile Hotărârilor de Guvern nr. 246/2010, nr. 114/2025, nr. 53/2024 și Legii nr. 312/2023, care stabilesc mecanismul de aplicare privind scutirea de accize, taxa vamală, taxa pentru procedurile vamale, taxa pentru mărfurile care, în procesul utilizării, cauzează poluarea mediului și de TVA (fără drept de deducere), pentru mărfurile și echipamentele destinate proiectelor respective, care beneficiază de un regim preferențial. În pofida acestui regim preferențial și angajamentului sus menționat, autoritatea vamală aplică prevederile art. 320, care impune o taxă de 3% din cuantumul taxei vamale care ar fi trebuit achitată pentru aceste mărfuri în cazul în care ele ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială, la încheierea regimului această abordare fiind în contradicție juridică și economică în raport cu prevederile Acordurilor de finanțare încheiate cu IFI. Or, aplicarea taxei respective anulează de facto beneficiul scutirii acordate, deoarece, într-un scenariu în care un echipament este utilizat temporar pe durata proiectelor, antreprenorul este obligat să achite taxa de 3% din cuantumul taxei vamale pentru aceste mărfuri la încheierea regimului. Aplicarea acestei prevederi generează costuri suplimentare pentru antreprenori, care nu au fost prevăzute inițial în cadrul planificării financiare a proiectelor de reabilitare a drumurilor și care totodată nu pot fi considerate eligibile în raport cu finanțatorul, ceea ce creează un dezechilibru financiar și riscul apariției unor litigii contractuale între beneficiar și antreprenor. La fel, aplicarea taxei de 3% asupra mărfurilor admise temporar de către antreprenori poate genera eventual, conform calculelor actuale, un cost suplimentar de peste 100 milioane de lei, fapt ce majorează direct valoarea proiectelor de infrastructură și impune statului necesitatea identificării unor surse de cofinanțare. În acest	cuantumul taxelor care ar fi fost datorate în cazul punerii mărfurilor în liberă circulație. În procesul de armonizare legislativă, Republica Moldova a transpus acest mecanism în art. 320 din Codul vamal, fără a institui categorii suplimentare de excepții care nu sunt prevăzute de legislația Uniunii Europene. Totodată, regimul de admitere temporară reprezintă un regim vamal special, distinct de facilitățile fiscale și vamale acordate anumitor proiecte prin acte normative speciale. Exonerarea propusă nu rezultă din prevederile Codului Vamal al Uniunii și ar crea o derogare de la regimul general al admiterii temporare, afectând coerența normelor armonizate cu acquis-ul Uniunii Europene. De asemenea, argumentele invocate țin de oportunitate economică și de costurile de implementare ale unor proiecte concrete, fără a demonstra existența unei necesități de ajustare a mecanismului vamal armonizat cu legislația UE. Eventualele facilități suplimentare pentru anumite categorii de proiecte finanțate din surse externe pot fi examinate în cadrul legislației speciale care reglementează respectivele proiecte, fără a modifica regulile generale aplicabile regimului de admitere temporară.

	sens, unii antreprenori au înaintat deja revendicări contractuale pentru acoperirea acestor costuri neprevăzute în proiectele de reabilitare a drumurilor, generând o presiune juridică și financiară directă asupra beneficiarului, cu riscul eventualelor litigii.	
	În continuare, la art. 427 alin. (22) se propune transferarea facilităților prevăzute, din regimul tranzitoriu în normele permanente ale Codului vamal, astfel încât cadrul juridic aplicabil proiectelor de asistență investițională finanțate din surse externe să beneficieze de stabilitate, predictibilitate și coerență legislativă Actualmente, art. 427 alin. (22) prevede cu titlu de dispoziție tranzitorie că până la 31 decembrie 2026 nu se solicită constituirea garanției pentru mărfurile introduse în regim vamal de admitere temporară destinate proiectelor de asistență investițională finanțate din contul împrumuturilor și/sau granturilor acordate Guvernului, precum și din contul împrumuturilor și/sau granturilor acordate instituțiilor finanțate de la buget. Existența acestei norme demonstrează că legiuitorul a recunoscut deja caracterul specific al proiectelor de asistență investițională finanțate din surse externe și necesitatea instituirii unor derogări de la regimul general aplicabil admiterii temporare. Cu toate acestea, menținerea facilității exclusiv în cadrul dispozițiilor tranzitorii și prelungirea periodică a termenului de aplicare prin modificări legislative succesive nu reprezintă o soluție durabilă. O asemenea abordare generează incertitudine juridică și financiară atât pentru beneficiarii proiectelor cât și pentru antreprenorii implicați în executarea lucrărilor, afectând planificarea financiară, gestionarea contractuală și estimarea costurilor aferente proiectelor multianuale. Această problemă este deosebit de relevantă în cazul proiectelor de infrastructură finanțate de instituțiile financiare internaționale, inclusiv BERD, BEI și Banca Mondială, a căror durată de implementare depășește frecvent 3–5 ani. În practică, utilajele și echipamentele specializate introduse temporar pe teritoriul Republicii Moldova sunt utilizate pe întreaga perioadă de executare a	**Nu se acceptă** Reglementările privind garanțiile aferente regimurilor speciale și admiterea temporară au fost elaborate în cadrul procesului de armonizare a Codului vamal cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 952/2013 și ale Regulamentelor (UE) 2015/2446, 2015/2447. În acest context, instituirea unei exonerări permanente de la obligația constituirii garanției pentru o categorie distinctă de mărfuri sau de beneficiari nu rezultă din normele Uniunii Europene transpuse prin proiect și ar conduce la crearea unui regim derogatoriu național, incompatibil cu obiectivul de armonizare legislativă urmărit. Totodată, prevederile art. 427 alin. (22) din Codul vamal au fost instituite ca măsură tranzitorie, cu aplicabilitate limitată în timp, pentru a facilita implementarea unor proiecte aflate în derulare în perioada de tranziție la noul cadru normativ vamal. Prin natura sa, o dispoziție tranzitorie nu poate constitui argument suficient pentru instituirea unei derogări permanente de la regulile generale privind garantarea datoriei vamale potențiale. În ceea ce privește propunerea de corelare a termenului regimului de admitere temporară și al autorizației aferente cu durata proiectului finanțat din surse externe, aceasta nu poate fi susținută, deoarece cadrul normativ armonizat cu legislația Uniunii Europene stabilește reguli generale privind

	contractelor de lucrări, iar necesitatea prelungirii repetate a autorizațiilor și a termenelor aferente regimului vamal generează sarcini administrative suplimentare fără a aduce beneficii suplimentare din perspectiva controlului vamal. În cazul în care propunerile de instituire a unor norme permanente nu vor fi susținute la etapa actuală de examinare a proiectului de lege, se propune, cu titlu subsidiar, extinderea termenului prevăzut la art. 427 alin. (22) cu cel puțin 5 ani, pentru a asigura continuitatea proiectelor aflate în implementare și pentru a evita apariția unor costuri suplimentare neprevăzute. În acest context, se propune completarea Codului vamal nr. 95/2021 cu următoarele: - instituirea unei exonerări permanente de la obligația constituirii garanției pentru mărfurile introduse în regim de admitere temporară destinate proiectelor de asistență investițională finanțate din surse externe; - corelarea duratei regimului de admitere temporară și a autorizațiilor aferente cu durata efectivă de implementare a proiectului finanțat din surse externe.	valabilitatea autorizațiilor și durata regimului de admitere temporară, aplicabile în mod uniform tuturor operatorilor economici. Instituirea unor termene speciale pentru anumite categorii de proiecte ar crea excepții neprevăzute de acquis-ul Uniunii Europene și ar afecta caracterul uniform al regimurilor vamale speciale. Argumentele invocate în susținerea propunerii vizează în principal aspecte de oportunitate economică și administrativă, însă acestea nu justifică derogări de la mecanismele generale prevăzute de legislația armonizată cu normele Uniunii Europene.
Grupul de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (nr. 38-78-7143 din 17 iunie 2026)	Înlocuirea în art.13 alin. (3) a cuvântului „cere” cu sintagma „poate cere” și completarea cu formularea „În anumite cazuri, Serviciul Vamal nu solicită furnizarea acestei dovezi” creează o normă imprevizibilă și discreționară. Textul nu stabilește criteriile în baza cărora dovada va fi solicitată sau nu, nici cazurile concrete în care operatorul economic poate fi exceptat. Această redactare poate genera tratament diferențiat între persoane aflate în situații similare și permite aplicarea neuniformă a legii de către Serviciul Vamal. Pentru mediul de afaceri, norma afectează previzibilitatea obligațiilor documentare și poate crea riscuri de abuz administrativ. Se recomandă reformularea normei prin indicarea expresă a cazurilor în care dovada nu se solicită, de exemplu atunci când informația este disponibilă în registre sau sisteme informaționale oficiale accesibile Serviciului Vamal.	**Nu se acceptă** Norma propusă transpune integral art. 19 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care prevede expres că autoritățile vamale „pot cere” persoanelor care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal să facă dovada împuternicirii și că, în anumite cazuri, autoritățile vamale nu solicită furnizarea acestei dovezi. Prin urmare, formularea contestată nu reprezintă o soluție normativă nouă introdusă la nivel național, ci o preluare a mecanismului consacrat de legislația Uniunii Europene. Totodată, caracterul facultativ al solicitării dovezii împuternicirii este justificat de necesitatea aplicării principiului proporționalității și a simplificării formalităților vamale. În practică, există situații în care informațiile privind reprezentarea sunt deja

		cunoscute de autoritatea vamală, rezultă din documente prezentate anterior sau pot fi verificate prin intermediul sistemelor informaționale și al evidențelor disponibile, astfel încât solicitarea repetată a aceleiași dovezi ar genera sarcini administrative inutile atât pentru operatorii economici, cât și pentru autoritatea vamală. De asemenea, textul nu conferă Serviciului Vamal o marjă discreționară nelimitată, întrucât exercitarea atribuțiilor administrative este guvernată de principiile legalității, proporționalității, egalității de tratament și bunei administrări.
	Modificările propuse la art. 15 sunt „neprietenoase„ mediului de afaceri și necesită revizuire. Majorarea termenului de verificare a cererii de la 20 la 30 de zile și a termenului pentru cererile privind statutul de operator economic autorizat de la 90 la 120 de zile prelungește procedura administrativă și reduce previzibilitatea activității operatorilor economici. La alin. (7) sintagma „termen rezonabil care nu depășește 30 de zile” este incertă și acordă Serviciului Vamal o marjă discreționară în stabilirea termenului concret pentru prezentarea informațiilor suplimentare.	**Nu se acceptă** Modificările propuse la art. 15 urmăresc armonizarea legislației naționale cu prevederile Codului vamal al Uniunii, aprobat prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013, precum și cu prevederile Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Astfel, termenul de până la 30 de zile pentru verificarea întrunirii condițiilor de acceptare a cererii este preluat din art. 22 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii, iar termenul de până la 120 de zile pentru adoptarea și notificarea deciziei este preluat din art. 22 alin. (3) din același regulament. Prin urmare, modificările propuse nu reprezintă o extindere discreționară a termenelor de examinare, ci transpunerea unor standarde procedurale aplicabile în Uniunea Europeană. Totodată, proiectul menține garanții procedurale pentru solicitanți, inclusiv obligația Serviciului Vamal de a informa solicitantul cu privire la

		acceptarea cererii, precum și regula potrivit căreia, în cazul în care după prezentarea informațiilor suplimentare solicitate nu este comunicată acceptarea sau respingerea cererii, aceasta se consideră acceptată. Referitor la sintagma „termen rezonabil care nu depășește 30 de zile”, aceasta reproduce soluția normativă prevăzută la art. 12 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, potrivit căruia autoritatea vamală solicită informațiile relevante într-un termen rezonabil care nu depășește 30 de zile. Noțiunea respectivă nu conferă o marjă discreționară nelimitată autorității vamale, ci permite stabilirea unui termen proporțional cu natura și complexitatea informațiilor solicitate, în beneficiul solicitantului, fără a depăși plafonul maxim expres prevăzut de legislație. Prin urmare, modificările propuse reprezintă transpunerea fidelă a cadrului normativ al Uniunii Europene și nu pot fi apreciate ca fiind disproporționate sau de natură să afecteze previzibilitatea procedurilor administrative aplicabile operatorilor economici.
	Completarea cu art. 15¹ necesită revizuire. Deși stabilirea unor termene speciale poate fi justificată, formularea „fără întârziere” este declarativă și nu adaugă claritate juridică. Cea mai problematică este prelungirea termenului cu un an pentru verificarea condițiilor economice. Un asemenea termen este excesiv pentru mediul de afaceri, poate bloca proiecte investiționale și afectează grav previzibilitatea operațiunilor vamale.	**Nu se acceptă** Completarea Codului vamal cu art. 15¹ are drept scop transpunerea prevederilor art. 171 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 de instituire a Codului vamal al Uniunii, inclusiv a termenelor speciale aplicabile anumitor categorii de autorizații vamale. Sintagma „fără întârziere” transpune formularea utilizată de legiuitorul european, fiind utilizată

		complementar termenelor maxime stabilite pentru adoptarea deciziei. Prin urmare, aceasta nu creează incertitudine juridică și nu afectează previzibilitatea procedurii. Referitor la termenul de până la un an pentru verificarea condițiilor economice, acesta este preluat integral din art. 171 alin. (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 și se aplică exclusiv situațiilor în care este necesară verificarea condițiilor economice prevăzute de legislația vamală. Acesta nu constituie termenul general de examinare a cererilor și nu se aplică tuturor operatorilor economici. Totodată, verificarea condițiilor economice presupune examinarea unor aspecte complexe, care pot implica consultarea și obținerea informațiilor de la alte autorități competente, analiza impactului economic și evaluarea condițiilor stabilite de legislația vamală. Din aceste considerente, legiuitorul european a prevăzut un termen distinct față de termenele generale de examinare a cererilor. De asemenea, proiectul prevede obligația Serviciului Vamal de a informa solicitantul sau titularul autorizației cu privire la necesitatea verificării condițiilor economice și, după caz, cu privire la prelungirea termenului-limită pentru luarea deciziei, asigurând astfel transparența procedurii și informarea corespunzătoare a operatorului economic.
	Redacția propusă la art.39 din proiectul reduce mult din claritatea art. 39 în vigoare. Textul actual definește expres „încălcarea gravă”, „încălcarea repetată” și „infracțiunile legate de activitatea economică”, inclusiv prin praguri valorice și trimiteri concrete la Codul vamal, Codul contravențional și Codul penal. În redacția	**Nu se acceptă** Redacția propusă a art. 39 urmărește transpunerea art. 39 lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de instituire a Codului vamal al Uniunii și a art. 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE)

	propusă, aceste definiții sunt eliminate sau simplificate, ceea ce diminuează previzibilitatea criteriului de conformitate. De asemenea, redacția actuală stabilește criterii pentru aprecierea importanței reduse a încălcărilor: examinarea cumulativă, frecvența, autodenunțarea neregulilor și măsurile de remediere. Proiectul înlocuiește aceste repere cu formula generală că Serviciul Vamal „consideră" încălcarea de importanță minoră și nu are îndoieli privind buna-credință, ceea ce sporește riscul de aplicare discreționară. Se recomandă menținerea definițiilor și criteriilor din redacția în vigoare sau preluarea lor expresă în noul text. Eliminarea acestor repere legale este neprietenoasă mediului de afaceri, deoarece face mai puțin previzibilă obținerea statutului AEO și poate permite tratament neuniform între solicitanți.	2015/2447, care stabilesc criteriile de conformitate pentru acordarea statutului de operator economic autorizat. În acest context, proiectul preia elementele esențiale prevăzute de legislația Uniunii Europene, și anume: - absența încălcărilor grave sau repetate ale legislației vamale și fiscale; - absența infracțiunilor grave legate de activitatea economică; - evaluarea persoanelor responsabile de gestionarea solicitantului și a angajaților responsabili de chestiunile vamale; - posibilitatea considerării criteriului ca fiind îndeplinit în cazul unor încălcări de importanță minoră, atunci când nu există îndoieli privind buna-credință a solicitantului. Afirmația potrivit căreia proiectul ar introduce o marjă discreționară excesivă nu poate fi reținută. Formula potrivit căreia autoritatea vamală poate considera o încălcare ca fiind de importanță minoră în raport cu numărul sau dimensiunea operațiunilor și în lipsa unor îndoieli privind buna-credință a solicitantului reproduce soluția normativă prevăzută expres la art. 24 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Totodată, aprecierea conformității nu se realizează în mod arbitrar, ci în baza evidențelor și informațiilor disponibile, precum și a actelor de constatare adoptate conform procedurii legale. În plus, deciziile Serviciului Vamal privind acordarea, suspendarea sau revocarea statutului de operator economic autorizat sunt acte administrative

		individuale care trebuie motivate și pot fi contestate în condițiile legii. În ceea ce privește eliminarea definițiilor și criteriilor suplimentare prevăzute de redacția actuală, se menționează că acestea nu se regăsesc în reglementările Uniunii Europene care fac obiectul transpunerii. Menținerea unor criterii naționale suplimentare, diferite de cele prevăzute de legislația Uniunii Europene, ar afecta uniformitatea regimului juridic aplicabil operatorilor economici autorizați și ar putea conduce la neconcordanțe cu actele Uniunii Europene transpuse prin proiect.
	Redacția art.40 din proiect necesită completări de precizare. Noțiunile „situație financiară bună”, „situație financiară suficientă” și „active nete negative care pot fi acoperite” nu sunt definite și nu sunt însoțite de indicatori financiari sau documente justificative clare. Aceasta poate permite aprecieri discreționare ale Serviciului Vamal. Se recomandă completarea normei cu criterii obiective de evaluare, inclusiv documentele acceptate, indicatorii financiari relevanți și regulile aplicabile operatorilor cu activitate mai mică de 3 ani.	**Nu se acceptă** Redacția propusă a art. 40 transpune prevederile art. 39 lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de instituire a Codului vamal al Uniunii și ale art. 26 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, care reglementează criteriul solvabilității financiare pentru acordarea statutului de operator economic autorizat. Noțiunea de „situație financiară bună” este preluată expres din art. 39 lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, iar noțiunea de „situație financiară suficientă” și referirea la „active nete negative, cu excepția cazului în care acestea pot fi acoperite” sunt preluate din art. 26 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Prin urmare, proiectul nu introduce concepte noi, ci reproduce terminologia și criteriile prevăzute de legislația Uniunii Europene. Totodată, proiectul stabilește criterii obiective de evaluare a solvabilității financiare, și anume: • inexistența unei proceduri de insolvabilitate;

		• îndeplinirea obligațiilor privind plata drepturilor de import sau export și a altor taxe sau plăți aferente operațiunilor de import și export în ultimii 3 ani; • demonstrarea, în baza contabilității și a informațiilor disponibile, a unei situații financiare suficiente pentru îndeplinirea obligațiilor și angajamentelor asumate. Prin urmare, aprecierea respectării criteriului nu se realizează în mod discreționar, ci pe baza evidențelor contabile, a informațiilor financiare disponibile și a situației economice concrete a solicitantului. În ceea ce privește solicitarea de a introduce în lege indicatori financiari specifici, documente justificative exhaustive sau formule de calcul detaliate, se menționează că asemenea elemente nu sunt prevăzute nici de Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și nici de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Stabilirea unor indicatori financiari rigizi la nivel de lege ar limita posibilitatea evaluării adecvate a diferitelor modele de afaceri și a particularităților activităților economice desfășurate de solicitanți. De asemenea, pentru operatorii economici stabiliți de mai puțin de 3 ani, proiectul preia expres soluția prevăzută de art. 26 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, potrivit căreia respectarea criteriului se evaluează pe baza evidențelor și informațiilor disponibile.
	Art. 42 conține formulări care pot genera incertitudine. Sintagmele „experiență practică dovedită”, „curs de formare corespunzător implicării” și „pertinent pentru această implicare” nu indică documentele, durata, conținutul minim sau criteriile de	**Nu se acceptă** Redacția propusă a art. 42 transpune prevederile art. 39 lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013

	evaluare. De asemenea, „recunoașterea de către Serviciul Vamal” a instituțiilor de învățământ și a asociațiilor profesionale poate deveni discreționară dacă legea nu stabilește criterii și proceduri transparente de recunoaștere.	și ale art. 27 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Sintagmele „experiență practică dovedită”, „curs de formare corespunzător implicării sale în activitățile din domeniul vamal și pertinent pentru această implicare”, precum și mecanismul de recunoaștere a instituțiilor de învățământ și a asociațiilor profesionale sunt preluate din actele Uniunii Europene care fac obiectul transpunerii. Totodată, proiectul stabilește criterii obiective pentru demonstrarea competenței profesionale, și anume experiența practică de cel puțin 3 ani în domeniul vamal, deținerea unui standard de calitate în domeniul vamal sau absolvirea unui curs de formare în domeniul legislației vamale. Introducerea unor condiții suplimentare, a unor durate minime de instruire sau a unor criterii detaliate care nu se regăsesc în legislația Uniunii Europene ar depăși obiectivul de armonizare și ar putea afecta compatibilitatea normei naționale cu actele europene transpuse.
	Este discutabilă redacția de la art. 78. În redacția în vigoare, art. 78 stabilește o obligație clară: dacă operatorul economic depune cerere și sunt întrunite condițiile legale, Serviciul Vamal „autorizează” simplificarea. Înlocuirea cu formula „poate, la cerere, să autorizeze” este nejustificată și neprietenoasă mediului de afaceri, deoarece transformă un drept condiționat al solicitantului într-o facultate discreționară a autorității. Aceasta poate permite refuzuri neuniforme, chiar în situații în care condițiile sunt îndeplinite. Se recomandă menținerea textului actual „Serviciul Vamal, la cerere, autorizează”, iar refuzul să fie posibil doar în cazuri expres prevăzute de lege și motivat în scris.	**Nu se acceptă** Modificarea propusă la art. 78 urmărește asigurarea conformității cu art. 73 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care prevede expres că autoritățile vamale „pot, la cerere, să autorizeze” determinarea anumitor elemente ale valorii în vamă pe baza unor criterii specifice. Prin urmare, substituirea textului „Serviciul Vamal, la cerere, autorizează” cu textul „Serviciul Vamal poate, la cerere, să autorizeze” reprezintă o transpunere fidelă a normei europene și nu instituie competențe discreționare suplimentare față de cele prevăzute de legislația Uniunii Europene.

	Modificarea art. 141 reduce caracterul previzibil al normei. Înlocuirea formulei „Serviciul Vamal acordă” cu „poate acorda” transformă o obligație clară într-o facultate discreționară, fără criterii de aplicare. De asemenea, alin. (3) prevede că Serviciul Vamal „poate accepta” utilizarea sistemelor portuare, aeroportuare sau a „altor metode de informații disponibile”, însă nu stabilește condițiile de acceptare, standardele tehnice, termenul de examinare sau obligația motivării refuzului.	**Nu se acceptă** Modificările propuse la art. 141 urmăresc asigurarea transpunerii art. 133 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. În ceea ce privește alin. (2), înlocuirea formulării „Serviciul Vamal acordă” cu „Serviciul Vamal poate acorda” transpune norma europeană, care prevede că autoritățile vamale „pot acorda o derogare”. Acordarea derogării presupune, prin natura sa, aprecierea existenței condiției prevăzute de lege, respectiv dacă Serviciul Vamal dispune deja de informațiile privind sosirea navei maritime sau a aeronavei. Prin urmare, nu este instituită o competență discreționară nouă. De asemenea, alin. (3) transpune art. 133 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care stabilește că autoritățile vamale „pot accepta” utilizarea sistemelor portuare, aeroportuare sau a altor metode de informații disponibile pentru notificarea sosirii mijloacelor de transport, fără a detalia în regulament criteriile tehnice sau procedura de acceptare. Introducerea unor condiții suplimentare în Codul vamal ar depăși obiectivul transpunerii și ar crea abateri de la acquis-ul Uniunii Europene.
	Art. 279[1] necesită revizuire substanțială din perspectiva principiilor bunei reglementări, a predictibilității juridice și a proporționalității intervenției statului în activitatea de întreprinzător: • mecanismul propus instituie posibilitatea verificării condițiilor economice atât la etapa examinării cererii de autorizare, cât și ulterior eliberării autorizației pentru utilizarea unui regim de perfecționare. În special, prevederile alin. (2), (3), (5) și (6) creează premise pentru redeschiderea unei situații juridice deja consumate și pentru intervenția autorităților publice asupra unei activități economice deja	**Nu se acceptă** Articolul 279[1] transpune prevederile art. 259 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, fără a introduce prevederi noi față de acquis-ul Uniunii Europene. Mecanismul verificării condițiilor economice atât la etapa examinării cererii, cât și ulterior eliberării autorizației, precum și posibilitatea revocării autorizației în cazul în care condițiile economice nu

	autorizate, inclusiv prin revocarea autorizației. În lipsa unor criterii obiective și transparente de evaluare, această soluție poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, securitatea investițiilor și capacitatea operatorilor economici de a-și planifica activitatea contractuală, investițională și comercială. • noțiunile utilizate în text, precum „interesele esențiale ale producătorilor din Republica Moldova", „riscă să fie afectate" sau „dovezi potrivit cărora interesele esențiale ale producătorilor naționali riscă să fie afectate", au un caracter general și nu permit identificarea clară a situațiilor în care poate fi inițiată verificarea condițiilor economice. În lipsa unei metodologii exprese, a unor indicatori economici verificabili și a unor praguri minime de afectare, norma poate genera aplicare neuniformă și marjă excesivă de apreciere administrativă. • instituirea unei Comisii interinstituționale de experți de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în coordonare cu Ministerul Finanțelor, necesită clarificarea temeiului de competență al acestor autorități. MDED și MF pot avea un rol justificat de analiză economică, coordonare și formulare de poziții de politici publice, însă decizia privind acordarea, menținerea sau revocarea unei autorizații vamale trebuie să rămână în competența autorității vamale, în condițiile Codului vamal. Prin urmare, concluziile Comisiei ar trebui să aibă caracter consultativ, să fie motivate și să nu substituie decizia individuală a Serviciului Vamal. • participarea, „după caz", a asociațiilor reprezentative ale producătorilor în cadrul Comisiei poate crea riscuri de conflict de interese și de influențare a procesului decizional de către actori economici interesați, inclusiv concurenți ai titularului autorizației. În acest sens, este necesară delimitarea expresă a rolului acestora ca fiind exclusiv consultativ, fără drept de vot sau influență decizională, cu respectarea regimului de protecție a informațiilor comerciale confidențiale. • prevederile trebuie corelate și cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, în măsura în care	mai sunt îndeplinite, sunt preluate integral din art. 259 alin. (2)-(6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. De asemenea, noțiunile „interesele esențiale ale producătorilor", „riscă să fie afectate" și „dovezi" sunt utilizate în aceeași redactare în actul Uniunii Europene și nu reprezintă concepte introduse de proiectul național. Totodată, alin. (4) prevede expres că Comisia interinstituțională de experți oferă consultanță privind îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor economice. În conformitate cu alin. (5), concluziile acesteia trebuie luate în considerare de Serviciul Vamal, iar potrivit alin. (6), actul administrativ privind revocarea autorizației este emis de Serviciul Vamal. În ceea ce privește revocarea autorizației, aceasta constituie, de asemenea, o transpunere fidelă a art. 259 alin. (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, inclusiv sub aspectul producerii efectelor la cel mult un an de la comunicarea deciziei de revocare. Introducerea unor criterii, proceduri sau garanții suplimentare care nu sunt prevăzute de actele Uniunii Europene ar depăși obiectivul de armonizare și ar afecta compatibilitatea proiectului cu legislația europeană care face obiectul transpunerii.

	verificarea condițiilor economice presupune solicitarea de informații de la agentul economic, verificarea documentelor, examinarea activității acestuia sau alte acțiuni cu caracter de control. În caz contrar, există riscul instituirii unui mecanism paralel de verificare, fără aplicarea garanțiilor procedurale prevăzute de legislația privind controlul de stat. • alin. (6), care prevede revocarea autorizației în cazul constatării neîndeplinirii condițiilor economice, este disproporționat formulat, întrucât nu prevede o analiză individualizată a impactului, posibilitatea aplicării unor măsuri mai puțin restrictive, dreptul titularului autorizației de a fi audiat sau posibilitatea remedierii situației. Revocarea ar trebui să constituie o măsură ultimă, aplicabilă doar în baza unei decizii motivate, proporționale și emise cu respectarea dreptului la apărare.	
	Art. 312 alin. (4) este problematic prin formularea „poate interzice” și prin noțiunea neclară „garanțiile necesare”. Norma acordă Serviciului Vamal o competență largă de a interzice activitatea într-o zonă liberă, fără a stabili criteriile, procedura, termenul de remediere sau dreptul persoanei vizate de a fi audiată. Măsura are impact major asupra activității economice și poate echivala cu suspendarea activității. La fel, formula generală „garanțiile necesare privind respectarea dispozițiilor vamale” este prea vagă și permite aplicare discreționară.	**Nu se acceptă** Prevederile alin. (4) al art. 312 reprezintă transpunerea fidelă a art. 244 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care prevede expres că autoritățile vamale „pot interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă garanțiile necesare privind respectarea dispozițiilor vamale”. Sintagma „garanțiile necesare” este preluată din versiunea oficială în limba română a actului Uniunii Europene și, în contextul acestei norme, se referă la oferirea unor asigurări privind respectarea legislației vamale, fără a avea semnificația instituirii unei garanții financiare. În acest sens, se păstrează formularea utilizată în actul Uniunii Europene, pentru a asigura transpunerea fidelă a acestuia și pentru a evita orice abatere de la terminologia consacrată a acquis-ului Uniunii Europene.

	Evaluarea notei de fundamentare (analizei impactului de reglementare) Secțiunea 2.2 descrie cadrul normativ existent, nivelul actual de armonizare a legislației vamale și principalele domenii în care sunt necesare intervenții suplimentare pentru alinierea la acquis-ul Uniunii Europene. Totuși, analiza problemei este expusă într-o manieră predominant descriptivă și nu permite aprecierea suficientă a dimensiunii și amplorii problemelor identificate. În conformitate cu Metodologia AIR aprobată prin HG nr.574/2024, pentru actele normative cu relevanță UE, autorul urmează să examineze situația națională curentă și să stabilească nivelul de pregătire și de conformare la cerințele legislației Uniunii Europene care urmează a fi implementată. În acest sens, compartimentul trebuie să conțină conține informații privind: • gradul actual de conformare a cadrului normativ național în raport cu actele UE indicate; • nivelul de pregătire instituțională și tehnică pentru implementarea noilor cerințe; • categoriile principale de subiecți afectați de problemele identificate și de modificările propuse; • date cuantificate sau indicatori care să caracterizeze amploarea deficiențelor constatate. De asemenea, necesitățile identificate sunt prezentate sub forma unor domenii care urmează a fi ajustate, fără a fi explicate suficient cauzele concrete care justifică intervenția normativă și fără a fi evidențiate diferențele esențiale dintre cadrul normativ național și reglementările Uniunii Europene care urmează a fi transpuse.	**Nu se acceptă** Secțiunea 2.2 a Notei de fundamentare identifică problema de reglementare prin raportare la obligația Republicii Moldova de armonizare a legislației vamale cu acquis-ul Uniunii Europene și evidențiază domeniile în care cadrul normativ național necesită ajustări pentru asigurarea transpunerii totale a Codului vamal al Uniunii și a actelor delegate și de punere în aplicare. În cazul prezentului proiect, problema de reglementare nu rezultă din existența unor disfuncționalități ale legislației naționale, ci din necesitatea asigurării conformității acesteia cu acquis-ul Uniunii Europene, în contextul implementării obligațiilor asumate prin Acordul de Asociere Republica Moldova–Uniunea Europeană și al procesului de aderare la Uniunea Europeană. Totodată, nivelul de armonizare a legislației naționale este reflectat prin tabelele de concordanță elaborate pentru fiecare act al Uniunii Europene transpus, care identifică dispozițiile deja transpuse, prevederile ce urmează a fi transpuse prin prezentul proiect și gradul de compatibilitate pentru fiecare normă analizată. Aceste documente permit evaluarea obiectivă a nivelului actual de conformare a cadrului normativ național. În ceea ce privește pregătirea instituțională și tehnică pentru implementarea noilor reglementări, proiectul nu instituie autorități noi sau competențe instituționale suplimentare noi. Modificările propuse sunt implementate de Serviciul Vamal și de celelalte autorități competente în limitele atribuțiilor deja stabilite de legislația în vigoare, reprezentând în principal ajustări ale procedurilor

		și mecanismelor juridice necesare transpunerii actelor Uniunii Europene. Principalii subiecți vizați de proiect sunt Serviciul Vamal, alte autorități publice implicate în aplicarea legislației vamale și operatorii economici care utilizează procedurile și regimurile vamale prevăzute de Codul vamal. În ceea ce privește solicitarea de includere a unor indicatori cantitativi privind amploarea deficiențelor, aceasta nu este aplicabilă specificului prezentului proiect. Modificările propuse au ca obiect transpunerea acquis-ului Uniunii Europene și nu sunt fundamentate pe existența unor deficiențe statistice sau a unor fenomene măsurabile, ci pe necesitatea alinierii cadrului normativ național la legislația Uniunii Europene, astfel încât utilizarea unor indicatori cantitativi nu este relevantă pentru justificarea intervenției normative.
	Secțiunea 3 este intitulată „Obiectivele urmărite și soluțiile propuse”, însă conținutul acestuia vizează exclusiv prezentarea soluțiilor normative și a principalelor modificări propuse. Nota nu conține o expunere distinctă a obiectivelor urmărite, astfel cum prevede Instrucțiunea aprobată prin HG nr. 574/2024. Potrivit metodologiei, înaintea descrierii soluțiilor propuse urmează a fi prezentate obiectivele generale și specifice ale intervenției, formulate ca schimbări urmărite în situația existentă și corelate cu problemele identificate anterior. P. 3.1 descrie principalele direcții de modificare a Codului vamal și evidențiază elementele noi introduse prin proiect. Sunt prezentate domeniile vizate de intervenție, inclusiv ajustarea normelor privind AEO, valoarea în vamă, garanțiile, protecția drepturilor de proprietate intelectuală, analiza riscurilor și digitalizarea procedurilor vamale, precum și argumentele care justifică termenele diferențiate de intrare în vigoare ale unor prevederi. Totuși, descrierea soluțiilor propuse este realizată la un	**Se acceptă parțial** Secțiunea 3 a Notei de fundamentare descrie soluțiile normative propuse și evidențiază principalele domenii de intervenție legislativă, precum și modificările necesare pentru transpunerea actelor Uniunii Europene în domeniul vamal. Totodată, din conținutul acesteia rezultă implicit și obiectivele urmărite prin proiect, respectiv asigurarea armonizării legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene, perfecționarea cadrului normativ vamal și crearea condițiilor pentru aplicarea uniformă a procedurilor vamale. În vederea unei conformări depline cu structura prevăzută de Instrucțiunea privind elaborarea și fundamentarea proiectelor actelor normative,

	nivel relativ general și nu permite întotdeauna identificarea diferențelor esențiale dintre reglementarea actuală și cea propusă. În special pentru unele domenii importante (AEO, garanții, informații obligatorii privind valoarea și originea, gestionarea riscurilor), nota indică faptul că normele sunt ajustate sau completate, fără a explica în mod suficient care sunt modificările de fond și ce efecte practice se urmăresc prin acestea. De asemenea, deși proiectul are relevanță UE, iar metodologia permite o prezentare simplificată pentru prevederile expres reglementate în actele Uniunii Europene, ar fi utilă evidențierea mai clară a principalelor diferențe dintre cadrul normativ național actual și cerințele acquis-ului UE care urmează a fi implementate, precum și a prevederilor care depășesc cerințele actelor europene, dacă asemenea prevederi există.	aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 574/2024, Nota de fundamentare a fost completată prin evidențierea distinctă a obiectivelor generale și specifice. Totodată, descrierea soluțiilor propuse este adaptată specificului unui proiect complex de armonizare a legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene, care modifică un număr semnificativ de articole. Expunerea detaliată a fiecărei modificări și a diferențelor dintre reglementarea națională și actele Uniunii Europene este realizată în tabelele de concordanță elaborate pentru fiecare act european transpus, acestea reprezentând instrumentul tehnic destinat demonstrării gradului de armonizare. Proiectul nu instituie reglementări care depășesc cerințele actelor Uniunii Europene, ci urmărește transpunerea și adaptarea acestora la cadrul instituțional și normativ al Republicii Moldova.
	Secțiunea 4.3 indică impacturi pozitive generale asupra sectorului privat, precum facilitarea comerțului, simplificarea procedurilor, reducerea timpilor de vămuire și extinderea accesului la proceduri simplificate. Totuși, analiza este formulată preponderent declarativ și nu corespunde integral cerințelor HG nr. 574/2024 privind evaluarea impactului asupra sectorului privat. Metodologia AIR solicită ca impactul asupra sectorului privat să fie analizat pe categorii relevante de agenți economici și să includă, după caz, costurile de conformare: plăți, costuri administrative și costuri substanțiale. În textul prezentat nu sunt identificate grupurile afectate, cum ar fi importatorii, exportatorii, brokerii vamali, transportatorii, operatorii AEO, titularii drepturilor de proprietate intelectuală sau întreprinderile mici și mijlocii. De asemenea, nu sunt estimate costurile pe care operatorii economici le-ar putea suporta pentru adaptarea la noile proceduri electronice, instruirea personalului,	**Se acceptă** Nota de fundamentare a fost ajustată.

	ajustarea sistemelor informatice interne sau obținerea/menținerea autorizațiilor vamale. Totodată, beneficiile indicate nu sunt cuantificate, de exemplu prin reducerea estimată a timpilor de vămuire, diminuarea numărului de controale fizice sau reducerea costurilor administrative.	
	Secțiunea 6 este insuficient completată în raport cu cerințele HG nr. 574/2024. Autorul indică doar publicarea anunțului privind inițierea elaborării proiectului pe pagina Ministerului Finanțelor și pe platforma particip.gov.md. Totuși, nu este descris modul în care au fost consultate părțile cu interese majore în etapa efectuării analizei impactului de reglementare. Nota nu conține informații privind grupurile consultate, metodele de consultare utilizate, perioada consultărilor, comentariile și propunerile recepționate, răspunsurile oferite de autor și poziția reprezentanților fiecărui grup de interese majore. De asemenea, nu sunt indicate separat consultările efectuate în legătură cu analiza impactului de reglementare.	**Se acceptă** În procesul de elaborare a proiectului au fost respectate prevederile Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional. Anunțul privind inițierea elaborării proiectului și anunțul privind consultarea publică a proiectului de act normativ, nota de fundamentare și tabelele de concordanță au fost publicate pe pagina web oficială a Ministerului Finanțelor și pe platforma guvernamentală www.particip.gov.md, în vederea asigurării accesului public și a posibilității de prezentare a propunerilor și observațiilor. În procesul de elaborare și definitivare a proiectului au fost consultate autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, precum și reprezentanții mediului de afaceri și ai asociațiilor profesionale relevante. Propunerile și observațiile recepționate au fost examinate, iar soluțiile normative au fost ajustate, după caz, în vederea asigurării clarității prevederilor proiectului și a transpunerii corespunzătoare a legislației Uniunii Europene. Totodată, informațiile privind procesul de consultare, precum și propunerile recepționate și modul de examinare a acestora au fost reflectate în Sinteza obiecțiilor și propunerilor, iar Nota de fundamentare a fost completată corespunzător.

	Secțiunea 9 indică principalele măsuri necesare pentru implementarea proiectului: ajustarea cadrului normativ subordonat, adaptarea procedurilor interne ale Serviciului Vamal, instruirea personalului și asigurarea interoperabilității sistemelor informaționale vamale cu cele ale Uniunii Europene. Totuși, formularea este generală și nu permite evaluarea clară a fezabilității implementării. Nu sunt indicate actele normative subordonate care urmează a fi modificate, instituțiile responsabile, termenele de realizare, resursele necesare și indicatorii de performanță concreți.	**Se acceptă** Nota de fundamentare a fost completată.
Centrul de armonizare a legislației **(**nr. 31/02-126-7363 din 23.06.2026**)**	Clauza de armonizare a proiectului de lege urmează a fi expusă în următoarea redacție: „Prezenta lege: - transpune parțial Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 269 din 10 octombrie 2013, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022, CELEX: 32013R0952; - transpune parțial Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 29 decembrie 2015, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul delegat (UE) 2025/218 al Comisiei din 29 noiembrie 2024, CELEX: 32015R2446; - transpune parțial Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 29 decembrie 2015, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2026/329 al Comisiei, CELEX: 32015R2447; - transpune parțial Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al	**Se acceptă**

	Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 324 din 10 decembrie 2009, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2026/382 al Consiliului din 11 februarie 2026, CELEX: 32009R1186; - transpune parțial Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 181 din 29 iunie 2013, CELEX: 32013R0608; - transpune parțial Regulamentul (CEE) nr. 3648/91 al Consiliului din 11 decembrie 1991 de stabilire a modalităților de utilizare a formularului 302 și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3690/86 privind eliminarea formalităților vamale în cadrul Convenției TIR la ieșirea dintr-un stat membru cu ocazia trecerii unei frontiere comune pentru două state membre și a Regulamentului (CEE) nr. 4283/88 privind eliminarea anumitor formalități la ieșire cu ocazia trecerii frontierelor interne ale Comunității – introducerea punctelor de frontieră comune, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 348 din 17 decembrie 1991, CELEX: 31991R3648; - transpune parțial Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/1071 al Comisiei din 12 aprilie 2024 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și de introducere a unui sistem electronic pentru informațiile obligatorii referitoare la origine și la determinarea valorii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L din 15 aprilie 2024, CELEX: 32024R1071; - transpune Regulamentul delegat (UE) 2024/1072 al Comisiei din 25 ianuarie 2024 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii, publicat în Jurnalul	

	Oficial al Uniunii Europene L din 15 aprilie 2024, CELEX: 32024R1072”.	
	b) Observații privind Tabelele de concordanță Tabelele de concordanță elaborate pentru Codul vamal al Uniunii (Regulamentul (UE) nr. 952/2013) și pentru actele delegate/de punere în aplicare aferente nu pot indica gradul general „Compatibil” în situațiile în care numeroase prevederi sunt marcate ca „Va fi transpus în proiectul hotărârii”, „Va fi transpus în proiectul ordinului” sau „Prevederi UE neaplicabile”. În aceste cazuri, gradul de compatibilitate trebuie ajustat la „parțial compatibil”, iar în coloana „Observații” trebuie indicat actul normativ național prin care urmează a fi realizată transpunerea, termenul planificat și motivul netranspunerii la această etapă. În special, prevederile UE care țin de sistemele electronice, infrastructurile unionale, schimbul de informații cu Comisia Europeană vor fi calificate de Tabelul de concordanță ca ”Prevederi UE netranspuse”, cu explicația aplicării directe din data aderării la UE sau după obținerea accesului tehnic la sistemele UE, iar prevederile UE privind rolul Comisiei, procedurile comitetului, dispozițiile finale și tranzitorii ale actelor UE, vor fi calificate ca „Prevederi UE neaplicabile”.	**S-a luat act** Se ia act de observația Centrului de Armonizare a Legislației referitoare la imposibilitatea utilizării calificativului „compatibil” în situațiile în care în Tabelul de concordanță sunt identificate prevederi marcate ca „va fi transpus în proiectul hotărârii/ordinului” sau „prevederi UE neaplicabile”. Totodată, se menționează că ajustarea rubricii generale la „parțial compatibil” a fost operată în versiunea finală a Tabelului, în scopul asigurării coerenței metodologice. În ceea ce privește completarea coloanei „Observații” cu indicarea actului normativ, a termenului și a motivului netranspunerii, se precizează următoarele: 1) transpunerea dispozițiilor Codului vamal al Uniunii Europene și a actelor delegate/de punere în aplicare aferente este realizată printr-un pachet normativ, compus din: a. proiectul de lege de modificare a Codului vamal nr. 95/2021; b. proiectul de hotărâre cu privire la modificarea unor hotărâri (proces de elaborare); c. proiectele de ordine ale directorului Serviciului Vamal (în proces de definitivare); 2) proiectul Hotărârii Guvernului privind modificarea unor hotărâri conține deja normele de transpunere aferente, astfel încât Tabelul de concordanță reflectă corelarea directă dintre dispozițiile UE și normele naționale incidente.

		În aceste condiții, indicarea suplimentară în coloana „Observații” a termenelor și etapelor intermediare de transpunere ar genera o dublare a informației normative, având în vedere că actele de transpunere sunt deja identificate expres și norma națională aplicabilă este deja indicată în Tabel; Referitor la calificarea ca „prevederi UE netranspuse” a dispozițiilor referitoare la sistemele electronice, infrastructurile unionale și schimbul de informații cu Comisia Europeană, menționăm că, potrivit pct. 42 din Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018, „prevederile UE netranspuse” reprezintă dispoziții fundamentale ale actului juridic european care nu sunt transpuse la momentul elaborării proiectului, dar care urmează a fi implementate fie prin acte normative naționale distincte, fie sunt acoperite de alte acte normative în vigoare. Astfel, aceste prevederi: • au caracter de implementare tehnico-funcțională la nivelul sistemelor UE; • sunt condiționate de interoperabilitatea și accesul tehnic la sistemele Uniunii Europene, care se realizează la data aderării sau la momentul integrării tehnice; • nu generează obligații normative suplimentare de transpunere în legislația națională primară, întrucât implementarea lor este de natură operațională și depinde de infrastructura UE. Suplimentar, prin Hotărârea Guvernului nr. 655/2025 a fost aprobat Programul național privind modernizarea și armonizarea sistemelor informaționale vamale în conformitate cu sistemele informaționale ale Uniunii Europene pentru anii

		2025–2030, act care acoperă integral cadrul de aliniere tehnică și instituțională în domeniul schimbului de informații și interoperabilității sistemelor. Prin urmare, aceste prevederi nu necesită transpunere suplimentară în acte normative distincte, fiind aplicabile direct la momentul integrării în sistemele UE, fie acoperite de cadrul programatic național existent.
EBA	La Art. I, pct. 2 al Proiectului (modificări propuse la art. 5 Cod vamal): *„43) notificare de reexport - actul, diferit de declarația de reexport, prin care o persoană indică, sub forma și modalitatea prevăzute, dorința de a scoate* ***în afara teritoriul vamal al Republicii Moldova*** *mărfuri străine care se află într-o zonă liberă sau în depozitare temporară* ~~*în afara teritoriul vamal al Republicii Moldova;*~~*”;* **Argumentare:** Propunere redacțională. În versiunea originală se creează impresia că ar fi vorba despre aflarea mărfurilor străine în zone libere din afara teritoriului vamal al Republicii Moldova.	**Nu se acceptă** Prevederea propusă în proiect este în concordanță cu definiția prevăzută la art. 5 pct. 14 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, potrivit căruia „notificare de reexport” reprezintă actul, diferit de declarația de reexport, prin care o persoană indică dorința de a scoate mărfuri neunionale care se află într-o zonă liberă sau în depozitare temporară în afara teritoriului vamal al Uniunii. Prin urmare, intenția normei europene este de a delimita două elemente distincte: 1. locul unde se află mărfurile (zonă liberă sau depozitare temporară), și 2. efectul juridic al operațiunii, respectiv scoaterea acestora în afara teritoriului vamal. Sintagma „în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova” nu se raportează la locul unde se află mărfurile, ci la rezultatul operațiunii de reexport, fiind parte a construcției juridice a noțiunii și asigurând coerența cu terminologia utilizată în legislația Uniunii Europene.
	b. La Art. I, pct. 69 al Proiectului (modificări propuse la art. 143 Cod vamal): ***69****. La articolul 143:*	**Nu se acceptă** Modificările propuse la art. 143 transpun art. 135 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013,

	se completează cu alineatul (1^1) cu următorul cuprins: *„(1^1) Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal, în cazul în care zona liberă* ***este adiacentă*** ~~*se învecinează*~~ *cu frontier****ei de stat*** *terestre* ***a Republicii Moldova*** ~~*dintre un stat membru și o țară terță.”;*~~ **Argumentare**: În varianta originală, Modificările propuse la punctul 69 al Proiectului (completarea la articolul 143 al Codului vamal) transpun literal articolul 135 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii Europene, inclusiv mențin sintagma „*frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță*”. Acestea sunt repere proprii dreptului Uniunii, lipsite de corespondent în legislația Republicii Moldova. Norma din art. 135 alin. (2) CVU se adresează unei realități a Uniunii: o zonă liberă situată chiar pe frontiera externă a UE, adică „frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță”. Logica este că, atunci când zona liberă atinge frontiera externă a UE, mărfurile pot intra direct din țara terță în zona liberă, fără a tranzita restul teritoriului vamal al Uniunii. Norma de transpunere în Codul vamal moldovenesc formulată fără ajustările de rigoare, trimite la noțiuni inaplicabile în ordinea juridică internă (Republica Moldova nu are calitatea de stat membru și nu operează cu noțiunea relativă de „țară terță” în acest context). O transpunere adecvată presupune redarea sensului și scopului normei prin echivalentul funcțional național — frontiera de stat (externă) a Republicii Moldova, iar nu preluarea mecanică a formulării actului european. Propunerea alternativă realizează această adaptare la cadrul național, păstrând finalitatea normei europene: intrarea directă a mărfurilor în zona liberă (moldovenească) adiacentă frontierei de stat (moldovenești), fără tranzitarea altei părți a teritoriului vamal al țării.	păstrând finalitatea normei, respectiv posibilitatea introducerii directe a mărfurilor într-o zonă liberă adiacentă frontierei externe, fără tranzitarea altor părți ale teritoriului vamal. Sintagma „frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță” reprezintă un reper tehnico-juridic al dreptului Uniunii Europene, utilizat pentru a defini poziționarea zonelor libere raportat la frontiera externă a Uniunii. În procesul de transpunere, această formulare este preluată pentru a păstra identitatea de conținut normativ și comparabilitatea cu acquis-ul UE, chiar dacă noțiunile instituționale diferă. Adaptarea excesivă la terminologia națională (ex. înlocuirea cu „frontiera de stat a Republicii Moldova”) ar modifica substanța normei europene, reducând precizia corespondenței cu articolul de referință din Codul vamal al Uniunii. Prin urmare, redacția propusă asigură atât coerența cu tabelul de concordanță, cât și o transpunere conformă, bazată pe echivalență funcțională și nu pe substituire terminologică.
	c. La Art. I, pct. 102 al Proiectului (modificări propuse la art. 312 Cod vamal): ***102****. Articolul 312 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:*	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune fidel art. 244 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, inclusiv terminologia utilizată în versiunea oficială în limba

	”(4) Serviciul Vamal poate interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă ~~garanțiile~~ ***asigurările*** *necesare* ***de privind*** *respectare a dispozițiilor vamale.* ***Criteriile, condițiile și modalitatea de evaluare a asigurărilor privind respectarea dispozițiilor vamale, precum și procedura de aplicare a măsurii prevăzute la alin. (4), se stabilesc prin ordinul Serviciului Vamal.”.*** Se propune modificarea normei de completare a articolului 312 Cod vamal, expuse la punctul 102 al proiectului 544/MF/2026, prin substituirea termenului „garanții” cu cel de „asigurări necesare privind respectarea dispozițiilor vamale” și stipularea expresă a dezvoltării mecanismului de aplicare prin actele normative ale Serviciului Vamal. **Argumentare**: Completarea propusă prin proiect urmărește transpunerea art. 244 alin. (4) din Codul vamal al Uniunii, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013 („**CVU**”). Deși versiunea în limba română a CVU utilizează în acest context termenul „garanții”, sensul consacrat al acestei noțiuni atât în cadrul CVU, cât și în cadrul Codului vamal al Republicii Moldova („**CVM**”), este cel aferent garanției datoriei vamale, reglementate în Capitolul III al Titlului III CVM. În această accepțiune, garanția reprezintă un instrument financiar destinat acoperirii riscului de neplată a drepturilor de import sau export, constând într-un depozit în numerar, angajamentul financiar al unui garant ori o altă formă echivalentă de asigurare a executării unei obligații pecuniare determinate sau determinabile. Acesta nu este însă sensul în care noțiunea este utilizată la art. 244 alin. (4) din CVU. În cadrul regimului zonelor libere, mărfurile sunt plasate într-un regim special de depozitare, iar pentru acest regim nu sunt prevăzute nici în CVU, nici în CVM cerințe privind constituirea garanțiilor pentru datorii vamale. Enumerarea regimurilor speciale pentru care este necesară o autorizație și, în consecință, constituirea unei garanții de datorie vamală, este una limitativă și nu include zonele libere.	română a actului Uniunii. În procesul de transpunere se urmărește menținerea concordanței terminologice cu acquis-ul UE, iar înlocuirea termenului „garanții” cu „asigurări” ar conduce la o abatere de la textul oficial al regulamentului. Totodată, art. 244 alin. (4) nu impune reglementarea la nivel de lege a criteriilor și procedurii de aplicare a măsurii, astfel încât completările propuse depășesc cerințele de transpunere și țin de opțiunea legiuitorului național privind reglementarea aspectelor procedurale.

	Prin urmare, art. 244 alin. (4) din CVU nu are în vedere garanții financiare, ci mecanisme nepecuniare prin care autoritatea vamală se poate asigura că operatorul oferă suficiente dovezi de credibilitate și conformare pentru a desfășura activități în zona liberă. Această interpretare este confirmată de versiunea în limba engleză a CVU, care utilizează termeni diferiți pentru cele două concepte: - pentru garanțiile financiare aferente datoriei vamale: *guarantee* - pentru mecanismul prevăzut la art. 244 alin. (4): *the necessary assurance of compliance with the customs provisions.* O terminologie similară este utilizată și la art. 148 alin. (2) lit. (b) și art. 211 alin. (3) lit. (b) din CVU. În versiunea engleză, aceste dispoziții fac referire la „*the necessary assurance of the proper conduct of the operations*", iar versiunea română a art. 148 redă această expresie prin sintagma „oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor". În articolul 211, versiunea în română, se utilizează, din nou. , termenul „garanții". Totuși, din contextul normei rezultă cu suficientă claritate că acesta nu se referă la garanțiile pecuniare constituite pentru acoperirea unei datorii vamale, ci la alte forme de asigurare a bunei desfășurări a operațiunilor. În aceste condiții, utilizarea termenului „garanții" în art. 244 alin. (4) din CVU și preluarea sa literală în art. 312 din Codul vamal creează un echivoc semnificativ de interpretare și aplicare. Din contextul normei naționale nu rezultă cu suficientă claritate că nu este vorba despre garanțiile financiare aferente datoriei vamale, ci despre alte forme de asigurare a conformării. Având în vedere că sensul financiar al noțiunii de „garanție" este cel consacrat în dreptul vamal, există riscul ca dispoziția să fie interpretată în sensul că rezidenții zonelor libere ar putea fi obligați să constituie garanții pentru datorii vamale la solicitarea Serviciului Vamal. O asemenea formulare este incompatibilă cu cerințele art. 54 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Potrivit alin. (1) lit. a), normele trebuie formulate într-un limbaj clar și precis, care să excludă orice echivoc. De asemenea, lit. h) impune utilizarea unor noțiuni monosemantice sau, în cazul termenilor polisemantici,	

	exprimarea clară a sensului în care aceștia sunt utilizați. Aceste exigențe nu sunt respectate în redacția actuală a punctului 102 al Proiectului 544/MF/2026. Pentru eliminarea ambiguității, se propune substituirea termenului „garanții” cu o sintagmă neechivocă, precum „asigurări necesare privind respectarea dispozițiilor vamale”, care reflectă conținutul normei europene, și permite, în același timp, delimitarea clară de instituția garanției financiare a datoriei vamale. Totodată, norma propusă este insuficient dezvoltată pentru a putea fi aplicată în mod previzibil și uniform. În forma actuală, aceasta conferă Serviciului Vamal posibilitatea de a interzice desfășurarea activității în zona liberă fără a preciza: • ce constituie „asigurările necesare” și care sunt criteriile de apreciere a suficienței acestora; • procedura de evaluare și verificare a acestora; • actul administrativ prin care se dispune interdicția, termenele și căile de contestare; • criteriile de proporționalitate și garanțiile împotriva exercitării arbitrare a competenței O asemenea reglementare sumară este dificil de conciliat cu principiile previzibilității și proporționalității consacrate de Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător. În special, art. 4 consacră principiile previzibilității și echității (proporționalității), iar art. 14 alin. (1) impune ca normele materiale și procedurale privind desfășurarea activității de întreprinzător să fie stabilite prin lege. De asemenea, art. 15 și 16 prevăd că activitatea autorităților de reglementare și control trebuie să fie proporțională și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea scopului legitim urmărit. În aceste condiții, se consideră necesară completarea art. 312 cu o normă-cadru clară și dezvoltarea mecanismului de aplicare prin actele normative ale Serviciului Vamal, care să stabilească criteriile de evaluare, procedura de constatare a neconformității și garanțiile procedurale aplicabile operatorilor economici vizați.	

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova (nr. 15/1-2189 din 29.06.2026)	Proiectul urmează a fi examinat și ajustat, după caz, prin prisma prevederilor Legii nr. 282/2024 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii. În acest sens, atragem atenția asupra dispozițiilor art. 39 alin. (2) lit. b) din legea menționată, potrivit căruia, autoritățile competente au obligația de a analiza legislația de ramură în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor și de a opera modificările necesare pentru asigurarea aplicării prevederilor Legii nr. 282/2024. Totodată, la definitivarea proiectului urmează a fi luate în considerare acțiunile prevăzute pentru ajustarea Codului Vamal nr. 95/2021 identificate în cadrul exercițiului de evaluare al actelor normative din competența Ministerului Finanțelor și incluse în Anexa nr. 1 la Raportul de screening privind implementarea Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne în Republica Moldova, în vederea asigurării unei abordări coerente și conforme cu cerințele Legii nr. 282/2024. În acest sens, art. 14 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 282/2024 prevede că „ Autoritățile naționale competente pot condiționa accesul la o activitate de servicii sau la exercitarea acesteia de oricare dintre următoarele cerințe: f) cerințe care stabilesc un număr minim de salariați.” Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că „Cerințele menționate la alin. (1) pot fi impuse numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) nediscriminare: cerințele sunt nediscriminatorii în cazul persoanelor fizice, în funcție de cetățenie sau de naționalitate, iar în cazul persoanelor juridice – în funcție de amplasarea sediului social; b) necesitate: cerințele sunt justificate printr-un motiv imperativ de interes general; c) proporționalitate: cerințele sunt adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit, ele nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu este posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care să asigure atingerea aceluiași rezultat”. În acest sens, se recomandă examinarea art. 12 alin. (5) lit. f) din Codul Vamal și, după caz, eliminarea sau justificarea cerinței de a angaja cel puțin o persoană care va efectua formalitățile vamale printr-un motiv imperativ de interes general și de asemenea	**Nu se acceptă** Obiecția vizează dispoziții care nu fac obiectul prezentului proiect de lege. Scopul proiectului este transpunerea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 952/2013, precum și ale regulamentelor delegate și de punere în aplicare, respectiv Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 și Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447, obiectiv realizat prin modificările propuse. Proiectul transpune art. 18 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și completează art. 12 doar cu alin. (3^1) care prevede că reprezentantul vamal este stabilit pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Aspectele privind ajustarea legislației naționale în vederea implementării prevederilor Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, inclusiv evaluarea condițiilor de licențiere prevăzute la art. 12 alin. (5) din Codul vamal prin prisma Legii nr. 282/2024, urmează să fie examinate în cadrul unui proiect de lege distinct, dedicat transpunerii directivei și implementării rezultatelor exercițiului de screening.

	asigurarea faptului că cerința este proporțională.	
	Conform art. 13 lit. a) din Legea nr. 282/2024, „Accesul la furnizarea de servicii nu poate fi condiționat de cerințe discriminatorii bazate direct ori indirect pe cetățenie sau, în cazul persoanelor juridice, pe amplasarea sediului social; cerința de a deține cetățenia Republicii Moldova, impusă prestatorului, personalului acestuia, asociaților/acționarilor sau membrilor consiliului de administrație ori de supraveghere; cerința de a avea domiciliul și/sau reședința temporară în Republica Moldova, impusă prestatorului, personalului acestuia, asociaților/acționarilor sau membrilor consiliului de administrație ori de supraveghere”. În acest sens, se recomandă examinarea oportunității și după caz includerea unei prevederi noi astfel încât absența cerințelor de cetățenie sau reședință să fie clar stipulată în Cod. Totodată, se recomandă includerea unei dispoziții clare (cu intrarea în vigoare la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană) care permite cetățenilor și persoanelor juridice din statele membre ale UE și SEE să se stabilească în Republica Moldova, conform prevederilor Legii nr. 282/2024.	**Nu se acceptă.** Propunerea privind reglementarea expresă a dreptului de stabilire pentru cetățenii și persoanele juridice din statele membre ale Uniunii Europene și ale SEE produce efecte juridice doar odată cu aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană și implementarea deplină a libertăților pieței interne. Prin urmare, aceasta nu face obiectul prezentului proiect de lege (prevederile căruia intră în vigoare etapizat, până la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană), urmând a fi examinată în cadrul unui proiect distinct, destinat implementării Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne și ajustării legislației naționale în conformitate cu prevederile Legii nr. 282/2024.
	Aferent art. 12 alin. (11) din Cod, se recomandă adaptarea prevederii sau introducerea unei prevederi noi pentru a asigura posibilitatea efectuării prin mijloace electronice a procedurilor și formalităților aferente accesului la activitatea de servicii și exercitării acesteia, prin intermediul Ghișeului Unic Electronic, în condițiile prevăzute de articolele 5 și 6 din Legea nr. 282/2024 inclusiv în cazul în care aceste proceduri de autorizare sau alte formalități conexe sunt deja disponibile printr-o platformă electronică sectorială existentă sau printr-un alt portal guvernamental. Se recomandă revizuirea prevederilor referitoare la eliberarea duplicatului licenței brokerului vamal, în vederea alinierii acestora la prevederile Legii nr. 282/2024 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii, prin asigurarea disponibilității licenței în format	**Nu se acceptă.** Obiecția vizează dispozițiile art. 12 alin. (11) din Codul vamal, care nu fac obiectul modificărilor propuse prin prezentul proiect de lege. Aspectele privind desfășurarea procedurilor prin intermediul Ghișeului Unic Electronic, digitalizarea actelor permisive și eliminarea necesității eliberării duplicatelor pe suport material țin de procesul de implementare a Legii nr. 282/2024 și urmează a fi examinate în cadrul unui proiect de lege distinct, destinat armonizării legislației naționale cu prevederile Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne.

	electronic și eliminarea, după caz, a necesității emiterii unui duplicat pe suport material.	
	La pct. 8, art. 13 alin. (3), înlocuirea cuvântului „cere” cu sintagma „poate cere” și completarea cu formularea „în anumite cazuri” creează o normă imprevizibilă și discreționară. Nu sunt stabilite cazurile în care dovada se solicită sau nu se solicită, ceea ce poate genera tratament diferențiat între operatori aflați în situații similare. Se recomandă indicarea expresă a cazurilor în care Serviciul Vamal nu solicită dovada, în special atunci când informația este disponibilă în registre sau sisteme informaționale oficiale accesibile autorității vamale.	**Nu se acceptă** Modificarea propusă transpune art. 19 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care prevede că autoritățile vamale pot solicita dovada împuternicirii și că, în anumite cazuri, nu solicită furnizarea acesteia. Norma conferă Serviciului Vamal posibilitatea de a aprecia necesitatea solicitării dovezii în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei operațiuni, fără a institui o obligație generală de solicitare a acesteia. Totodată, alin. (4) al art. 13 stabilește deja un caz expres în care dovada nu se solicită de fiecare dată, respectiv în cazul reprezentanților vamali care întocmesc în mod regulat acte și îndeplinesc formalități, cu condiția prezentării dovezii la cererea Serviciului Vamal. Introducerea unor cazuri suplimentare în textul Codului vamal ar depăși conținutul normei europene transpuse.
	La pct. 9, art. 15, majorarea termenului de verificare a cererii și a termenului pentru cererile privind statutul de operator economic autorizat poate afecta previzibilitatea activității operatorilor economici. De asemenea, sintagma „termen rezonabil care nu depășește 30 de zile” este incertă și oferă o marjă largă de apreciere Serviciului Vamal. Se recomandă stabilirea unor termene clare și justificate, precum și menținerea unor garanții procedurale suficiente pentru solicitanți.	**Nu se acceptă** Dispozițiile art. 15 din proiect transpun prevederile art. 22 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și ale art. 12 din Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447, inclusiv termenele procedurale aferente examinării cererilor și solicitării informațiilor suplimentare. Termenul de „30 de zile” pentru solicitarea informațiilor suplimentare și noțiunea de „termen rezonabil” sunt prevăzute în mod expres de legislația Uniunii Europene, fără a fi condiționate de o enumerare exhaustivă a situațiilor în care acestea se aplică, tocmai pentru a permite autorității vamale o

		evaluare individualizată a complexității fiecărei cereri. Totodată, structura termenelor din proiect (30 de zile pentru verificarea condițiilor de acceptare, respectiv 120 de zile pentru emiterea deciziei) se încadrează în limitele prevăzute de acquis-ul UE și nu afectează previzibilitatea, ci asigură o procedură clară, etapizată și compatibilă cu mecanismul decizional vamal european.
	La pct. 10, art. 151, prelungirea termenului cu până la un an pentru verificarea condițiilor economice este excesivă din perspectiva mediului de afaceri și poate bloca proiecte investiționale sau operațiuni comerciale. Se recomandă revizuirea termenului, stabilirea unor etape procedurale clare și instituirea obligației de motivare a prelungirii.	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune art. 171 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446, inclusiv termenul de până la un an pentru verificarea condițiilor economice. Acest termen nu reprezintă o opțiune a autorului proiectului, ci este prevăzut expres de actul Uniunii Europene pentru situațiile în care verificarea condițiilor economice necesită examinarea dosarului de către autoritatea competentă. Totodată, regulamentul european prevede obligația autorității vamale de a informa solicitantul cu privire la necesitatea verificării condițiilor economice și la prelungirea termenului, obligație preluată integral în proiect. Introducerea unor etape procedurale suplimentare sau a unor condiții de motivare a prelungirii ar depăși cerințele actului european.
	La pct. 27, art. 39, redacția propusă reduce nivelul de claritate al criteriului de conformitate pentru obținerea statutului AEO. Eliminarea definițiilor și criteriilor privind încălcările grave, încălcările repetate și infracțiunile legate de activitatea economică poate afecta previzibilitatea procedurii și poate permite aprecieri discreționare. Se recomandă menținerea sau preluarea expresă a criteriilor obiective existente.	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune art. 39 lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și dezvoltă criteriul de conformitate în concordanță cu art. 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Proiectul nu elimină criteriile privind încălcările grave, încălcările repetate sau infracțiunile legate de activitatea economică, ci le

		preia și le detaliază prin stabilirea persoanelor supuse evaluării, a condițiilor în care criteriul este considerat îndeplinit, precum și a regulilor aplicabile în situații particulare. Totodată, aprecierea privind caracterul minor al unei încălcări nu reprezintă o competență discreționară nou introdusă, ci reproduce soluția prevăzută expres la art. 24 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Prin urmare, redacția propusă asigură claritate, previzibilitate și o transpunere fidelă a acquis-ului Uniunii Europene.
	De asemenea art. 40, noțiunile „situație financiară bună", „situație financiară suficientă" și „active nete negative care pot fi acoperite" necesită clarificare. Se recomandă completarea normei cu indicatori financiari obiectivi, documente justificative acceptate și reguli aplicabile operatorilor economici cu activitate mai mică de trei ani.	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune dispozițiile art. 39 lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și ale art. 26 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Noțiunile invocate („situație financiară bună", „situație financiară suficientă", „active nete negative care pot fi acoperite") sunt preluate din actele Uniunii Europene și sunt dezvoltate prin criteriile obiective prevăzute la alin. (2) și (3) din proiect, inclusiv verificarea inexistenței procedurii de insolvabilitate, a îndeplinirii obligațiilor de plată și evaluarea situației financiare pe baza evidențelor contabile și a informațiilor disponibile. Totodată, proiectul reglementează expres situația operatorilor economici stabiliți de mai puțin de 3 ani, în conformitate cu art. 26 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. Introducerea unor indicatori financiari suplimentari sau a unor documente justificative în Codul vamal ar depăși cerințele actelor Uniunii Europene transpuse.
	Precum și art. 42, sintagmele „experiență practică dovedită", „curs de formare corespunzător implicării" și „pertinent pentru această implicare" pot genera incertitudine. De asemenea,	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune dispozițiile art. 27 din Regulamentul de punere în aplicare (UE)

	recunoașterea instituțiilor de învățământ sau a asociațiilor profesionale de către Serviciul Vamal trebuie să fie bazată pe criterii clare, publice și nediscriminatorii.	2015/2447, care utilizează aceleași noțiuni privind „experiența practică dovedită”, „cursul de formare corespunzător implicării” și caracterul „pertinent” al acestuia. Proiectul detaliază modalitățile prin care criteriul poate fi demonstrat, în conformitate cu actul Uniunii Europene, fără a introduce cerințe suplimentare față de cele prevăzute de acesta. Totodată, reglementarea expresă în Codul vamal a criteriilor și procedurii de recunoaștere a instituțiilor de învățământ și a asociațiilor profesionale excedează obiectului prezentului proiect, care vizează transpunerea actelor Uniunii Europene
	La pct. 43, art. 78, înlocuirea formulei „Serviciul Vamal, la cerere, autorizează” cu „Serviciul Vamal poate, la cerere, să autorizeze” este nejustificată din perspectiva principiilor de reglementare a activității de întreprinzător. Această modificare transformă un drept condiționat al solicitantului într-o facultate discreționară a autorității. Se recomandă menținerea formulei actuale, iar refuzul autorizării să fie posibil doar în cazuri expres prevăzute de lege și motivat în scris.	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune art. 73 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care prevede că autoritățile vamale „pot, la cerere, să autorizeze” aplicarea simplificării. Utilizarea sintagmei „poate autoriza” nu conferă o competență discreționară nelimitată, întrucât exercitarea acesteia este condiționată de îndeplinirea cerințelor prevăzute de legislație.
	La pct. 67, art. 141 alineatul (3), utilizarea formulelor „poate acorda” și „poate accepta” reduce previzibilitatea normei, în lipsa unor criterii clare de aplicare. Se recomandă stabilirea condițiilor de acceptare a sistemelor portuare, aeroportuare sau a altor metode de informare, a standardelor tehnice minime, a termenului de examinare și a obligației de motivare a refuzului.	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune art. 133 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care prevede că autoritățile vamale „pot acorda” derogarea de la obligația de notificare și „pot accepta” utilizarea sistemelor portuare, aeroportuare sau a altor metode de informații disponibile. Exercitarea acestor competențe nu este discreționară, ci se realizează în condițiile legislației.
	La pct. 96, art. 279^1, mecanismul de verificare a condițiilor economice necesită revizuire substanțială. Noțiunile „interesele esențiale ale producătorilor din Republica Moldova”, „riscă să fie	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune art. 259 din Regulamentul de punere în aplicare (UE)

	afectate” și „dovezi” au un caracter general și nu permit identificarea clară a situațiilor în care poate fi inițiată verificarea. Se recomandă instituirea unor criterii obiective, indicatori economici verificabili și praguri minime de afectare.	2015/2447. Noțiunile privind „interesele esențiale ale producătorilor”, existența unor „dovezi” și riscul de afectare a acestora sunt preluate din actul Uniunii Europene. Instituirea unor criterii, indicatori economici sau praguri suplimentare ar depăși limitele transpunerii și ar conduce la o reglementare diferită de cea prevăzută de legislația Uniunii Europene. Mecanismul instituit prin art. 279[1] prevede implicarea Serviciului Vamal și a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, cu participarea unei Comisii interinstituționale de experți, ceea ce asigură un cadru instituțional suficient de obiectiv și echilibrat pentru evaluarea fiecărei situații în parte, în conformitate cu actul european transpus.
	La pct. 102, art. 312 alin. (4), norma potrivit căreia Serviciul Vamal poate interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă „garanțiile necesare” privind respectarea dispozițiilor vamale este formulată prea larg. Această măsură poate avea efect echivalent cu suspendarea activității economice, motiv pentru care se recomandă indicarea expresă a criteriilor, procedurii, termenului de remediere, dreptului de a fi audiat și obligației de motivare a deciziei. În acest context, proiectul poate fi susținut doar cu condiția revizuirii prevederilor care instituie competențe discreționare largi pentru Serviciul Vamal, precum și prin prisma Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, în vederea asigurării clarității, proporționalității și evitării instituirii unor bariere administrative nejustificate pentru mediul de afaceri.	**Nu se acceptă** Redacția propusă transpune art. 244 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, fiind preluată în mod corespunzător în proiect, prin adaptarea terminologiei instituționale („autorități vamale” – „Serviciul Vamal”). Noțiunea de „garanții necesare privind respectarea dispozițiilor vamale” constituie un standard juridic utilizat în legislația vamală a Uniunii Europene, care permite o evaluare individualizată a riscurilor de neconformitate, în funcție de specificul activității desfășurate în zona liberă.
Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) (nr.92 din 02.07.2026**)**	Articolul 5 – definiția „notificării de reexport” Propunem ajustarea redacției definiției noțiunii de „notificare de reexport”, astfel încât aceasta să reflecte fără echivoc faptul că mărfurile vizate se află într-o zonă liberă sau sunt în depozitare temporară pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Redacția actuală poate genera interpretarea eronată că dispoziția se referă la mărfuri aflate în zone libere din afara	**Nu se acceptă** Prevederea propusă în proiect este în concordanță cu definiția prevăzută la art. 5 pct. 14 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, potrivit căruia „notificare de reexport” reprezintă actul, diferit de

	teritoriului vamal al Republicii Moldova, ceea ce nu corespunde scopului normei și poate crea dificultăți în aplicarea acesteia. Se propune următoarea redacție: „43) notificare de reexport - actul, diferit de declarația de reexport, prin care o persoană indică, sub forma și modalitatea prevăzute, dorința de a scoate **în afara teritoriul vamal al Republicii Moldova** mărfuri străine care se află într-o zonă liberă sau în depozitare temporară ~~în afara teritoriul vamal al Republicii Moldova~~;”;	declarația de reexport, prin care o persoană indică dorința de a scoate mărfuri neunionale care se află într-o zonă liberă sau în depozitare temporară în afara teritoriului vamal al Uniunii. Prin urmare, intenția normei europene este de a delimita două elemente distincte: 1. locul unde se află mărfurile (zonă liberă sau depozitare temporară), și 2. efectul juridic al operațiunii, respectiv scoaterea acestora în afara teritoriului vamal. Sintagma „în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova” nu se raportează la locul unde se află mărfurile, ci la rezultatul operațiunii de reexport, fiind parte a construcției juridice a noțiunii și asigurând coerența cu terminologia utilizată în legislația Uniunii Europene.
	2. Articolul 143 alin. (11) – introducerea mărfurilor în zonele libere Considerăm necesară adaptarea textului propus la realitățile juridice și instituționale ale Republicii Moldova. Proiectul transpune în mod literal articolul 135 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii Europene, inclusiv sintagma „frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță”, noțiune care nu are corespondent în ordinea juridică națională. În procesul de armonizare legislativă este esențială transpunerea obiectivului și efectului normei europene, nu reproducerea mecanică a terminologiei specifice Uniunii Europene. În consecință, considerăm oportună utilizarea noțiunii de „frontiera de stat a Republicii Moldova”, care păstrează pe deplin finalitatea normei și asigură aplicabilitatea acesteia în dreptul intern. Se propune următoarea redacție: se completează cu alineatul (1^1) cu următorul cuprins: „(1^1) Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal, în cazul în care zona liberă **este adiacentă** ~~se învecinează cu~~ frontiereia de stat terestreă **a Republicii Moldova**	**Nu se acceptă** Modificările propuse la art. 143 transpun art. 135 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, păstrând finalitatea normei, respectiv posibilitatea introducerii directe a mărfurilor într-o zonă liberă adiacentă frontierei externe, fără tranzitarea altor părți ale teritoriului vamal. Sintagma „frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță” reprezintă un reper tehnico-juridic al dreptului Uniunii Europene, utilizat pentru a defini poziționarea zonelor libere raportat la frontiera externă a Uniunii. În procesul de transpunere, această formulare este preluată pentru a păstra identitatea de conținut normativ și comparabilitatea cu acquis-ul UE, chiar dacă noțiunile instituționale diferă. Adaptarea excesivă la terminologia națională (ex. înlocuirea cu „frontiera de stat a Republicii

	~~dintre un stat membru și o țară terță~~.”;	Moldova”) ar modifica substanța normei europene, reducând precizia corespondenței cu articolul de referință din Codul vamal al Uniunii. Prin urmare, redacția propusă asigură atât coerența cu tabelul de concordanță, cât și o transpunere conformă, bazată pe echivalență funcțională și nu pe substituire terminologică.
	Articolul 312 alin. (4) – desfășurarea activităților în zonele libere Se propune modificarea normei de completare a articolului 312 Cod vamal, expuse la punctul 102 al proiectului 544/MF/2026, prin substituirea termenului „garanții” cu cel de „asigurări necesare privind respectarea dispozițiilor vamale” și stipularea expresă a dezvoltării mecanismului de aplicare prin actele normative ale Serviciului Vamal. Completarea propusă prin proiect urmărește transpunerea art. 244 alin. (4) din Codul vamal al Uniunii, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013 („CVU”). Deși versiunea în limba română a CVU utilizează în acest context termenul „garanții”, sensul consacrat al acestei noțiuni atât în cadrul CVU, cât și în cadrul Codului vamal al Republicii Moldova („CVM”), este cel aferent garanției datoriei vamale, reglementate în Capitolul III al Titlului III CVM. În această accepțiune, garanția reprezintă un instrument financiar destinat acoperirii riscului de neplată a drepturilor de import sau export, constând într-un depozit în numerar, angajamentul financiar al unui garant ori o altă formă echivalentă de asigurare a executării unei obligații pecuniare determinate sau determinabile. Acesta nu este însă sensul în care noțiunea este utilizată la art. 244 alin. (4) din CVU. În cadrul regimului zonelor libere, mărfurile sunt plasate într-un regim special de depozitare, iar pentru acest regim nu sunt prevăzute nici în CVU, nici în CVM cerințe privind constituirea garanțiilor pentru datorii vamale. Enumerarea regimurilor speciale pentru care este necesară o autorizație și, în consecință, constituirea unei garanții de datorie vamală, este una limitativă și nu include zonele libere.	**Nu se acceptă** Redacția propusă asigură transpunerea fidelă a art. 244 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. Sintagma „garanțiile necesare” este preluată din versiunea oficială în limba română a actului Uniunii Europene și, în contextul acestei norme, se referă la oferirea unor asigurări privind respectarea legislației vamale, fără a avea semnificația instituirii unei garanții financiare. În acest sens, se păstrează formularea utilizată în actul Uniunii Europene, pentru a asigura transpunerea fidelă a acestuia și pentru a evita orice abatere de la terminologia consacrată a acquis-ului Uniunii Europene.

	Prin urmare, art. 244 alin. (4) din CVU nu are în vedere garanții financiare, ci mecanisme nepecuniare prin care autoritatea vamală se poate asigura că operatorul oferă dovezi suficiente de credibilitate și conformare pentru a desfășura activități în zona liberă. Această interpretare este confirmată de versiunea în limba engleză a CVU, care utilizează termeni diferiți pentru cele două concepte: - pentru garanțiile financiare aferente datoriei vamale: guarantee - pentru mecanismul prevăzut la art. 244 alin. (4): the necessary assurance of compliance with the customs provisions. O terminologie similară este utilizată și la art. 148 alin. (2) lit. (b) și art. 211 alin. (3) lit. (b) din CVU. În versiunea engleză, aceste dispoziții fac referire la „the necessary assurance of the proper conduct of the operations", iar versiunea română a art. 148 redă această expresie prin sintagma „oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor". În articolul 211, versiunea în română, se utilizează, din nou. , termenul „garanții". Totuși, din contextul normei rezultă cu suficientă claritate că acesta nu se referă la garanțiile pecuniare constituite pentru acoperirea unei datorii vamale, ci la alte forme de asigurare a bunei desfășurări a operațiunilor. În aceste condiții, utilizarea termenului „garanții" în art. 244 alin. (4) din CVU și preluarea sa literală în art. 312 din Codul vamal creează un echivoc semnificativ de interpretare și aplicare. Din contextul normei naționale nu rezultă cu suficientă claritate că nu este vorba despre garanțiile financiare aferente datoriei vamale, ci despre alte forme de asigurare a conformării. Având în vedere că sensul financiar al noțiunii de „garanție" este cel consacrat în dreptul vamal, există riscul ca dispoziția să fie interpretată în sensul că rezidenții zonelor libere ar putea fi obligați să constituie garanții pentru datorii vamale la solicitarea Serviciului Vamal. O asemenea formulare este incompatibilă cu cerințele art. 54 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Potrivit alin. (1) lit. a), normele trebuie formulate într-un limbaj clar și precis, care să excludă orice echivoc. De asemenea, lit. h) impune utilizarea unor	

	noțiuni monosemantice sau, în cazul termenilor polisemantici, exprimarea clară a sensului în care aceștia sunt utilizați. Aceste exigențe nu sunt respectate în redacția actuală a punctului 102 al Proiectului 544/MF/2026. Pentru eliminarea ambiguității, se propune substituirea termenului „garanții" cu o sintagmă neechivocă, precum „asigurări necesare privind respectarea dispozițiilor vamale", care reflectă conținutul normei europene, și permite, în același timp, delimitarea clară de instituția garanției financiare a datoriei vamale. Totodată, norma propusă este insuficient dezvoltată pentru a putea fi aplicată în mod previzibil și uniform. În forma actuală, aceasta conferă Serviciului Vamal posibilitatea de a interzice desfășurarea activității în zona liberă fără a preciza: • ce constituie „asigurările necesare" și care sunt criteriile de apreciere a suficienței acestora; • procedura de evaluare și verificare a acestora; • actul administrativ prin care se dispune interdicția, termenele și căile de contestare; • criteriile de proporționalitate și garanțiile împotriva exercitării arbitrare a competenței . O asemenea reglementare sumară este dificil de conciliat cu principiile previzibilității și proporționalității consacrate de Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător. În special, art. 4 consacră principiile previzibilității și echității (proporționalității), iar art. 14 alin. (1) impune ca normele materiale și procedurale privind desfășurarea activității de întreprinzător să fie stabilite prin lege. De asemenea, art. 15 și 16 prevăd că activitatea autorităților de reglementare și control trebuie să fie proporțională și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea scopului legitim urmărit. În aceste condiții, se consideră necesară completarea art. 312 cu o normă-cadru clară și dezvoltarea mecanismului de aplicare prin actele normative ale Serviciului Vamal, care să stabilească criteriile de evaluare, procedura de constatare a neconformității și garanțiile procedurale aplicabile operatorilor economici vizați.	

	Suplimentar, propunem completarea Codului vamal cu următoarele: a) Se propune abrogarea articolului 399 din Codul vamal. Considerăm necesară revizuirea prevederilor art. 399, întrucât acestea generează suprapuneri cu alte norme ale Codului vamal și creează premise pentru aplicarea disproporționată a sancțiunilor. În primul rând, fapta descrisă la art. 399 are, în esență, aceeași latură obiectivă ca și încălcarea prevăzută la art. 384 alin. (2) din Codul vamal – depunerea declarației vamale cu date eronate privind codul mărfii, fapt care conduce ulterior la modificarea clasificării tarifare a acesteia. În aceste condiții, nu este clară necesitatea reglementării unei răspunderi contravenționale distincte pentru aceeași conduită. Totodată, textul art. 399 nu precizează în ce măsură modificarea codului mărfii atrage răspunderea. Nomenclatura Combinată a Mărfurilor utilizează un cod format din 9 cifre, iar modificarea poate interveni la nivel de capitol, poziție tarifară, subpoziție sau doar la nivelul ultimelor cifre naționale. În lipsa unor criterii clare, orice modificare, inclusiv una minoră, fără impact asupra tratamentului tarifar sau fiscal, poate conduce la sancționare. Mai mult, prevederea intră în contradicție cu logica art. 384, care condiționează răspunderea materială de existența unui efect fiscal concret, și anume diminuarea sau evitarea totală ori parțială a drepturilor de import. Conform art. 384 alin. (3), dacă suma diminuată a drepturilor de import nu depășește 500 lei, persoana este exonerată de răspunderea materială. Astfel, se ajunge la o situație paradoxală: dacă declararea eronată a codului mărfii conduce la diminuarea drepturilor de import cu 499 lei, contribuabilul este exonerat de răspundere potrivit art. 384. În schimb, aceeași eroare de clasificare, chiar și fără niciun impact asupra drepturilor de import, poate fi sancționată în temeiul art. 399 cu amendă de la 400 la 1.000 lei. Această abordare este disproporționată și contravine principiului conform căruia gravitatea sancțiunii trebuie să fie corelată cu prejudiciul sau riscul fiscal generat. De asemenea, prevederea poate conduce la sancționarea	**Nu se acceptă** Proiectul de lege are ca obiectiv armonizarea Codului vamal nr. 95/2021 cu legislația Uniunii Europene în domeniul vamal, respectiv modificarea propusă nu face obiectului prezentului proiect. Este de menționat că, articolul 399 reglementează o situație distinctă de cea prevăzută la art. 384 alin. (2) din Codul vamal. Dacă art. 384 alin. (2) este aplicabil în cazul în care declararea eronată conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturile de import, art. 399 se aplică în situațiile în care modificarea codului mărfii nu produce astfel de consecințe. Prin urmare, cele două articole nu se suprapun. Menținerea art. 399 este necesară pentru a asigura declararea corectă și clasificarea tarifară corespunzătoare a mărfurilor, chiar și în lipsa unui impact asupra drepturilor de import sau de export.

	operatorilor economici chiar și în situațiile în care clasificarea inițială a mărfii a determinat achitarea unor drepturi de import mai mari decât cele legal datorate. În asemenea cazuri, ulterior controlului vamal, modificarea codului poate conduce la constatarea unor obligații vamale mai mici, însă contribuabilul rămâne sancționat exclusiv pentru diferența de clasificare, deși bugetul de stat nu a suferit niciun prejudiciu, ci dimpotrivă, a beneficiat de încasări suplimentare. În practică, clasificarea tarifară reprezintă un proces complex. Conform Legii nr. 172/2014 privind aprobarea Nomenclaturii Combinate a Mărfurilor, clasificarea presupune identificarea unui cod format din 9 cifre, bazat pe Sistemul Armonizat al Organizației Mondiale a Vămilor, structurat pe 21 de secțiuni și 97 de capitole, însoțite de note explicative detaliate. Complexitatea sistemului face inevitabilă existența unor interpretări diferite în anumite situații, fără ca acestea să reprezinte neapărat o încălcare intenționată. În acest context, simpla modificare a uneia dintre cele 9 cifre ale codului tarifar nu ar trebui să constituie, prin ea însăși, temei suficient pentru sancționare, în special atunci când descrierea, natura și caracteristicile mărfii declarate rămân neschimbate și nu există impact asupra drepturilor de import. Mai mult, formularea actuală creează riscul unor abordări excesiv de formaliste și al unor interpretări abuzive. În practică, constatarea unor astfel de încălcări poate influența indicatorii de performanță ai autorității vamale, în timp ce operatorii economici sunt deseori descurajați să conteste procesele-verbale din cauza costurilor suplimentare aferente procedurilor judiciare. Chiar și în situația obținerii unei hotărâri favorabile, cheltuielile suportate nu sunt întotdeauna recuperate integral. De asemenea, acumularea unor astfel de contravenții, chiar dacă au un caracter formal și lipsit de impact fiscal, poate afecta negativ statutul de conformitate al operatorului economic și poate crea impedimente la obținerea sau menținerea unor autorizații emise de Serviciul Vamal, inclusiv în contextul evaluării criteriilor de conformitate prevăzute de art. 39 din Codul vamal. În aceste condiții, propunem:	

	• limitarea răspunderii la situațiile în care clasificarea eronată a mărfii conduce la diminuarea drepturilor de import sau la obținerea unui avantaj fiscal; • introducerea unui prag de materialitate similar celui prevăzut la art. 384; • excluderea răspunderii pentru cazurile în care modificarea codului tarifar nu influențează cuantumul obligațiilor vamale; • clarificarea expresă a nivelului de modificare a codului tarifar care poate atrage răspunderea; • corelarea art. 399 cu principiile și excepțiile prevăzute la art. 384 pentru a evita dublarea și aplicarea neuniformă a sancțiunilor.	
	b) Se propune modificarea alin. (4), art. 400 din Codul Vamal Considerăm necesară revizuirea prevederii care instituie majorarea automată cu 25% a sancțiunii în cazul repetării aceleiași contravenții vamale, întrucât formularea actuală ridică probleme de claritate, proporționalitate și conformitate cu principiile generale de aplicare a sancțiunilor. În primul rând, textul nu definește în mod clar ce se înțelege prin „aceeași contravenție vamală". Nu este clar dacă noțiunea se referă la încălcarea aceleiași norme juridice (același articol și alineat) sau dacă include și fapte similare ca natură. Această lipsă de claritate creează premise pentru interpretări neuniforme și aplicarea discreționară a sancțiunilor. În al doilea rând, majorarea automată a sancțiunii cu 25% se aplică indiferent de gravitatea încălcării, caracterul intenționat sau neintenționat al faptei, valoarea prejudiciului cauzat ori impactul efectiv asupra drepturilor de import sau export. O asemenea abordare contravine principiului individualizării sancțiunii, care presupune evaluarea circumstanțelor concrete ale fiecărui caz și stabilirea unei sancțiuni proporționale cu gradul de pericol social și fiscal al faptei. Aplicarea practică a acestei prevederi poate conduce la rezultate inechitabile. În cazul operatorilor economici care desfășoară activități de brokeraj vamal, unde activează simultan un număr mare de declaranți și sunt procesate anual mii de declarații vamale, probabilitatea statistică a apariției unor erori tehnice este ridicată. În	**Nu se acceptă** Proiectul de lege are ca obiectiv armonizarea Codului vamal nr. 95/2021 cu legislația Uniunii Europene în domeniul vamal, respectiv modificarea propusă nu face obiectului prezentului proiect. Totodată, redacția propusă instituie un mecanism de majorare a sancțiunii aplicabil exclusiv în cazul săvârșirii repetate a aceleiași contravenții vamale în decurs de 12 luni de la data adoptării deciziei de sancționare, având ca scop prevenirea repetării încălcărilor legislației vamale și încurajarea conformării. De asemenea, norma stabilește limite clare de aplicare, majorarea fiind plafonată la limita maximă a sancțiunii prevăzute pentru contravenția vamală respectivă. În aceste condiții, nu se consideră oportună modificarea prevederii.

	aceste condiții, o încălcare comisă de un anumit declarant poate conduce la majorarea sancțiunii aplicate ulterior pentru o încălcare săvârșită de un alt declarant, care nu are nicio legătură cu fapta inițială și nu a avut posibilitatea să o prevină sau să o cunoască. În esență, mecanismul propus instituie o formă indirectă de răspundere colectivă, incompatibilă cu principiul potrivit căruia răspunderea și sancțiunea trebuie să fie individuale și să reflecte conduita persoanei care a săvârșit fapta. În timp, în cazul operatorilor cu volume mari de activitate, atingerea nivelului maxim al sancțiunii nu mai reprezintă o excepție, ci devine o consecință aproape inevitabilă a activității curente, indiferent de existența sau inexistența unui risc fiscal semnificativ. De asemenea, majorarea repetată a sancțiunilor poate conduce la acumularea unor penalități disproporționate în raport cu natura încălcărilor constatate, în special atunci când este vorba despre abateri tehnice sau formale, fără impact asupra încasărilor bugetare. În asemenea situații, sancțiunea își pierde caracterul preventiv și educativ și capătă un caracter excesiv punitiv. Totodată, constatarea repetată a unor asemenea contravenții poate afecta statutul de conformitate al operatorului economic și poate genera dificultăți în procesul de obținere, menținere sau reînnoire a autorizațiilor emise de Serviciul Vamal, inclusiv în contextul criteriilor de conformitate prevăzute de art. 39 din Codul vamal, chiar dacă încălcările au caracter tehnic, formal sau nesemnificativ. În aceste condiții, propunem: • definirea expresă a noțiunii de „aceeași contravenție vamală”; • limitarea aplicării majorării doar pentru încălcările identice ca natură și gravitate; • excluderea majorării automate și păstrarea posibilității individualizării sancțiunii de către autoritatea competentă; • luarea în considerare a gravității faptei, a caracterului repetitiv al comportamentului și a impactului fiscal efectiv; • neaplicarea majorării în cazul încălcărilor pur tehnice sau formale care nu au generat prejudicii bugetare; • introducerea unui prag de materialitate sau a unor criterii	

	obiective care să permită diferențierea între încălcările minore și cele care prezintă un risc real pentru interesele fiscale ale statului.	
Avizare repetată		
Ministerul Afacerilor Externe (DI/3/041.1 - 8237 din 14.07.2026)	Se recomandă în continuare clarificarea aspectelor evidențiate în avizul precedent (a doua, a treia și a patra propunere), având în vedere că Ministerul Finanțelor a respins sugestiile MAE de ajustare a următorilor termeni/expresii: „organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală, încheiată la 15 decembrie 1950”, „unei convenții internaționale”, „acord” și „acordurile internaționale”. 1. Cu privire la argumentarea autorului proiectului de Lege exprimată în Sinteza obiecțiilor și propunerilor, conform căreia este necesară o transpunere cât mai fidelă a actelor Uniunii Europene, se subliniază faptul că procesul de transpunere a actelor juridice ale Uniunii Europene (UE) în ordinea juridică internă admite adaptarea terminologiei juridice a UE la terminologia juridică națională: i. Potrivit pct. 13, subpct. 2) din Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația UE, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018 (în continuare – Regulament), la elaborarea proiectului de act normativ național pot fi utilizate noțiuni compatibile celor utilizate în legislația UE. ii. De asemenea, în conformitate cu pct. 23 din Regulament, pot fi folosiți termeni similari celor prevăzuți în actul UE. iii. Totodată, pct. 24 stipulează că reformularea (precum și metoda mixtă care combină transpunerea directă și reformularea) sunt metode prin care se efectuează procesul de transpunere. iv. Adițional, se notează faptul că potrivit art. 3, alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare.	**Nu se acceptă.** *Cu privire la sintagma „organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală, încheiată la 15 decembrie 1950”* Formularea propusă transpune dispozițiile art. 34 alin. (7) lit. (a) pct. (iii) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și face trimitere la actul juridic prin care a fost instituită organizația respectivă. Această modalitate de identificare este utilizată chiar de legiuitorul european și asigură identificarea exactă a organizației la care se referă norma. Într-adevăr, Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene permite utilizarea unor noțiuni și termeni compatibili cu cei din actele Uniunii Europene și aplicarea metodei reformulării. Totuși, aceste reguli nu instituie obligația adaptării terminologiei în toate cazurile, ci oferă autorului posibilitatea de a opta pentru soluția care asigură o transpunere corectă și lipsită de echivoc. În cazul de față, menținerea formulării din actul Uniunii Europene este justificată și nu afectează claritatea normei.
	2. Cu referire la argumentarea autorului proiectului de Lege, conform căreia neutilizarea exactă a terminologiei juridice a UE ar putea restrânge nejustificat domeniul de aplicare a normelor și ar putea genera neconcordanțe față de reglementările UE, se precizează	**Nu se acceptă.** *Cu privire la sintagmele „convenție internațională” și „acord”*

	că pot fi folosite noțiuni echivalente termenilor prevăzuți în actele juridice ale UE fără a fi modificată esența acestora. De exemplu: i. Termenul „tratat internațional” (definit la art. 2 din Legea nr. 595/1999 privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova) desemnează orice acord guvernat de normele dreptului internațional public. ii. Sintagma „înțelegere neguvernată de normele dreptului internațional public” se referă la orice înțelegere încheiată între o autoritate publică din Republica Moldova și o entitate de peste hotare, care nu constituie un tratat internațional. iii. Expresia „tratat internațional și/sau înțelegere neguvernată de normele dreptului internațional public” (la forma gramaticală corespunzătoare) poate fi utilizată în situațiile în care termenul folosit în actul juridic al UE cuprinde ambele categorii de instrumente.	Sintagmele „convenție internațională” și „acord” sunt preluate din art. 28 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 și sunt utilizate în același sens ca în actul Uniunii Europene. Termenul „acord” desemnează instrumentele juridice prin care este reglementată recunoașterea reciprocă a certificatelor privind securitatea și siguranța. Proiectul nu urmărește definirea unei categorii distincte de acte juridice, ci reproducerea soluției normative prevăzute de actul Uniunii Europene. Posibilitatea utilizării unor noțiuni compatibile sau a metodei reformulării, prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018, reprezintă o opțiune și nu impune substituirea terminologiei utilizate în actul european în lipsa unei necesități obiective. Înlocuirea acestora cu expresii specifice dreptului intern ar constitui o reformulare care nu este necesară pentru aplicarea normei și ar putea conduce la interpretări diferite față de dispozițiile actului Uniunii Europene care se transpune.
	3. Privind argumentarea autorului proiectului de Lege, potrivit căreia noțiunea de „acorduri internaționale” se interpretează în conformitate cu legislația privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova, nefiind necesară o clarificare suplimentară în textul Codului vamal, se relevă că noțiunea „acorduri internaționale” poate să desemneze atât tratate internaționale, cât și înțelegeri neguvernate de normele dreptului internațional public. Prin urmare, sintagma în cauză nu este clară prin sine însăși (spre deosebire de termenii „tratat internațional” și „înțelegere neguvernată de normele dreptului internațional public”). În consecință, cea de-a doua, cea de-a treia și cea de-a patra recomandare, înaintate în avizul anterior, își mențin valabilitatea.	**Nu se acceptă.** *Cu privire la sintagma „acordurile internaționale”* Sintagma „acordurile internaționale” transpune terminologia utilizată în art. 127 alin. (2) lit. (b) și art. 263 alin. (2) lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, precum și în art. 181 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446. Proiectul nu instituie o categorie nouă de instrumente juridice și nici nu reglementează regimul juridic al acestora, ci transpune dispozițiile actelor Uniunii Europene. În acest context, nu se justifică înlocuirea sintagmei cu o enumerare a diferitelor categorii de

		instrumente juridice prevăzute de dreptul intern, deoarece aceasta ar depăși necesitatea transpunerii și ar putea afecta concordanța cu actele Uniunii Europene care constituie sursa reglementării.
Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova (nr. 04-01/ 2592 din 21.07.2026)	Lipsa obiecțiilor și propunerilor	
Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova (21-4110 din 20.07.2026)	Comunică menținerea obiecțiilor înaintate prin Avizul MIDR nr. 21-3437 din 22.06.2026.	Dat fiind faptul că avizul nu conține argumente noi care să justifice revizuirea, se mențin argumentele prezentate în sinteza elaborată la etapa avizării.
Centrul de Armonizare a Legislației (CS) *(comentariu e-legiferare)*	CAL validează condiționat proiectul, cu menținerea observațiilor privind: completarea transpunerii art. 136 lit. (i) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 în partea ce ține de accesoriile, aparatele și echipamentele aferente instrumentelor muzicale portabile; revizuirea calificativelor din Tabelul de concordanță elaborat pentru Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 aferente acestor prevederi; completarea observațiilor în Tabele de concordanță acolo unde se menține formula „Va fi transpus în proiectul hotărârii/ordinului”; clarificarea calificativelor și observațiilor pentru Regulamentele (UE) 2024/1071 și 2024/1072 privind aplicarea amânată și/sau componentele UE neaplicabile până la aderare; modificarea gradului general din Tabelul de concordanță elaborat pentru Regulamentul (CEE) nr. 3648/91 din „Compatibil” în „Parțial compatibil” și completarea elementelor formale ale Tabelelor	Se acceptă Art. 136 lit. (i) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 va fi transpus în pct. 279 subpct. 9) din Hotărârea Guvernului nr. 92/2023. Astfel, sbpct. 9) va avea următorul cuprins ”9) instrumente muzicale portabile, precum și instrumente, aparate sau echipamente accesorii ale acestora, importate temporar de călători și destinate a fi utilizate ca echipamente profesionale;”. A fost revizuit calificativul din Tabelul de concordanță elaborat pentru Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 aferente acestor prevederi. Referitor la mențiunea „Va fi transpus în proiectul hotărârii” sau „Va fi transpus în proiectul ordinului”, menționăm că au fost indicate, deoarece

	de concordanță, inclusiv data întocmirii/actualizării.	aceste acte fac parte din același pachet normativ de transpunere a acquis-ului Uniunii Europene în domeniul vamal. Calificativele și observațiilor pentru Regulamentele (UE) 2024/1071 și 2024/1072 privind aplicarea amânată și/sau componentele UE neaplicabile până la aderare au fost revizuite. A fost modificat gradul general din Tabelul de concordanță elaborat pentru Regulamentul (CEE) nr. 3648/91 din „Compatibil" în „Parțial compatibil" și completat elementele formale ale Tabelelor de concordanță, inclusiv data întocmirii/actualizării.
Expertizare		
Centrul Național Anticorupție *(Nr. ELO26/11729 din 28.07.2026)*	Art. I pct.2 din proiectul de lege 2. Se completează cu articolul 3^1 cu următorul cuprins: „Articolul 3^1. Misiunea Serviciului Vamal Serviciul Vamal este responsabil de supravegherea comerțului internațional al Republicii Moldova, contribuind astfel la desfășurarea unui comerț echitabil și deschis, la aplicarea politicilor statului în domeniul comerțului exterior și a altor politici publice care au impact asupra comerțului, precum și la asigurarea securității generale a lanțului de aprovizionare. În exercitarea atribuțiilor sale, Serviciul Vamal instituie măsuri care vizează, în special: 1) protejarea intereselor financiare ale Republicii Moldova; 2) protejarea economiei naționale împotriva comerțului inechitabil și ilegal și încurajarea activităților economice legitime;	**Sa luat act** Articolul 7 din Legea nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal a fost propus spre abrogare. Proiectul cu nr unic 592/MF/2026 cu privire la modificarea unor acte normative (funcționarea și organizarea Serviciului Vamal, redenumirea subdiviziunilor teritoriale ale acestuia) se află la etapa de definitivare.

	3) asigurarea securității și siguranței statului și a persoanelor, precum și protecția mediului, în cooperare strânsă cu alte autorități publice competente, după caz; 4) menținerea unui echilibru adecvat între controalele vamale și facilitarea comerțului legitim.” ***Obiecții:*** Norma citată reglementează misiunea Serviciului Vamal care potrivit redacției propuse Serviciul Vamal este responsabil de supravegherea comerțului internațional al Republicii Moldova, contribuind astfel la desfășurarea unui comerț echitabil și deschis, la aplicarea politicilor statului în domeniul comerțului exterior și a altor politici publice care au impact asupra comerțului, precum și la asigurarea securității generale a lanțului de aprovizionare. În exercitarea atribuțiilor sale, Serviciul Vamal instituie măsuri care vizează, în special: 1) protejarea intereselor financiare ale Republicii Moldova; 2) protejarea economiei naționale împotriva comerțului inechitabil și ilegal și încurajarea activităților economice legitime; 3) asigurarea securității și siguranței statului și a persoanelor, precum și protecția mediului, în cooperare strânsă cu alte autorități publice competente, după caz; 4) menținerea unui echilibru adecvat între controalele vamale și facilitarea comerțului legitim. Astfel, potrivit Legii nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, Serviciul Vamal este o autoritate administrativă aflată în subordinea Ministerului Finanțelor, care exercită funcțiile și atribuțiile ce îi revin și implementează politica vamală a statului prin aplicarea uniformă și imparțială a legislației în domeniul vamal în scopul asigurării, în limita competențelor sale, a securității economice a statului. Serviciul Vamal dispune de autonomie administrativă și decizională, respectând prevederile legislației în vigoare. Totodată, potrivit art. 7 din legea vizată: „Art. 7 Misiunea și funcțiile de bază Pentru asigurarea, în limita competențelor sale, a securității	

	economice a statului, Serviciul Vamal îndeplinește următoarele funcții de bază: a) implementarea politicii vamale a statului prin aplicarea uniformă și imparțială a legislației vamale; b) facilitarea comerțului; c) asigurarea respectării reglementărilor vamale și a legislației fiscale la trecerea mărfurilor și a mijloacelor de transport peste frontiera vamală; d) perceperea drepturilor de import și a drepturilor de export; e) efectuarea vămuirii; f) efectuarea controlului și a supravegherii vamale, inclusiv prevenirea, depistarea și combaterea contrabandei și a eschivării de la achitarea drepturilor de import/export și a altor plăți; g) contribuirea la prevenirea și combaterea spălării banilor, la combaterea terorismului internațional, precum și a traficului ilicit de droguri, armament și muniții, în limita competențelor sale; h) asigurarea îndeplinirii obligațiilor internaționale ale statului în domeniul vamal, în limita competențelor sale.” Suplimentar, potrivit art. 2 alin. (1) din Codul vamal, organizarea și funcționarea Serviciului Vamal se realizează în conformitate cu prevederile Legii nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal. În acest sens, măsurile propuse pentru Serviciul Vamal, precum și reglementarea misiunii de supraveghere a comerțului internațional al Republicii Moldova, atribuită prin proiect, urmează a fi examinată suplimentar de autor, iar modificările respective ar putea fi realizate prin modificarea Legii cu privire la Serviciul Vamal, aceasta fiind actul normativ care reglementează misiunea și atribuțiile acestuia. ***Recomandări:*** Examinarea suplimentară a propunerii, având în vedere prevederile Legii nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal.	
	Art. I pct. 5 din proiectul de lege 5. Se completează cu articolele 7^1 și 7^2 cu următorul cuprins: ,,Articolul 7^1. Sistemul informaţional de înregistrare şi de identificare a operatorilor economici (EORI)	**Se acceptă**

	(1) Pentru a face schimb de informații referitoare la EORI și a stoca astfel de informații, se utilizează un sistem electronic implementat în acest scop în temeiul art. 111 („sistemul EORI”). Prin sistemul respectiv, Serviciul Vamal pune la dispoziție informații de fiecare dată când se atribuie numere EORI noi sau când apar modificări ale datelor stocate în ceea ce privește înregistrările deja eliberate. (2) Fiecărei persoane i se alocă un singur număr EORI. (3) În momentul înregistrării în sistemul EORI, Serviciul Vamal trebuie să colecteze și să stocheze datele necesare identificării persoanei înregistrate. Aceste date constituie înregistrarea EORI. (4) Operatorii economici stabiliți în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova se înregistrează în sistemul EORI înainte de a: a) depune o declarație vamală; b) depune o declarație sumară de intrare sau de ieșire, în cazurile prevăzute de legislația vamală; c) depune o declarație de depozitare temporară; d) de a acționa în calitate de transportator în scopul transportului maritim, pe căile navigabile interioare sau aerian; e) de a acționa în calitate de transportator care este conectat la sistemul vamal și care dorește să primească oricare dintre notificările prevăzute în legislația vamală în ceea ce privește depunerea sau modificarea declarațiilor sumare de intrare; f) solicita înregistrarea și vizarea dovezii statutului vamal de mărfuri autohtone. (5) Prin derogare de la alin. (4), Serviciul Vamal poate stabili cazurile în care atribuirea unui număr EORI nu este necesară pentru anumite categorii de declarații vamale sau operațiuni prevăzute de legislația vamală. (6) Persoanele, altele decât operatorii economici, trebuie să se înregistrează în sistemul EORI în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:	

	a) această înregistrare este impusă de legislația vamală; b) persoana efectuează operațiuni pentru care trebuie furnizat un număr EORI. (7) Prin derogare de la alineatul (6), înregistrarea nu este necesară în cazul în care o persoană care nu este operator economic depune declarații vamale doar ocazional, iar Serviciul Vamal consideră acest lucru justificat. [...] Articolul 7^2. Invalidarea unui număr EORI (1) Serviciul Vamal invalidează un număr EORI în oricare dintre următoarele cazuri: a) la solicitarea persoanei înregistrate; b) în cazul în care Serviciul Vamal are cunoștință de faptul că persoana înregistrată și-a încetat activitățile care necesită înregistrare. (2) Serviciul Vamal înregistrează data invalidării numărului EORI și o notifică persoanei înregistrate în acest sens.". Obiecții: Norma citată stabilește instituirea Sistemului informațional de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI), dezvoltat de către Serviciul Vamal. Potrivit autorului, prin intermediul acestui sistem, Serviciul Vamal pune la dispoziție informații ori de câte ori sunt atribuite numere de înregistrare. Astfel, redacția alin. (4) operatorii economici stabiliți în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova se înregistrează în sistemul EORI înainte de a: a) depune o declarație vamală; b) depune o declarație sumară de intrare sau de ieșire, în cazurile prevăzute de legislația vamală; c) depune o declarație de depozitare temporară; d) de a acționa în calitate de transportator în scopul transportului maritim, pe căile navigabile interioare sau aerian; e) de a acționa în calitate de transportator care este conectat la sistemul vamal și care dorește să primească oricare dintre notificările prevăzute în legislația vamală în ceea ce privește depunerea sau modificarea declarațiilor sumare de intrare;	

	f) solicita înregistrarea și vizarea dovezii statutului vamal de mărfuri autohtone. Iar la alin.(5) se instituie derogare de la alin. (4) prin care, Serviciul Vamal poate stabili cazurile în care atribuirea unui număr EORI nu este necesară pentru anumite categorii de declarații vamale sau operațiuni prevăzute de legislația vamală, fără a detalia categoriile de declarații sau operațiuni vizate și fără a stabili criteriile sau condițiile în baza cărora urmează să fie aplicată excepție. În aceste condiții, norma atribuie Serviciului Vamal o competență discreționară în stabilirea situațiilor în care înregistrarea în sistemul EORI nu este obligatorie, ceea ce poate admite tratamentul diferențiat al operatorilor economici aflați în situații similare și la sporirea riscului de exercitare discreționară a atribuțiilor de către Serviciul Vamal. În ceea ce privește derogarea indicată la alin. (7) pentru persoanele, altele decât operatorii economici, care trebuie să se înregistreze în sistemul EORI în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții: a) această înregistrare este impusă de legislația vamală; b) persoana efectuează operațiuni pentru care trebuie furnizat un număr EORI, autorul indică că nu este necesară înregistrarea în cazul în care o persoană care nu este operator economic depune declarații vamale doar ocazional, iar Serviciul Vamal consideră acest lucru justificat. În acest context, nu este clar în baza căror criterii și în ce condiții Serviciul Vamal va aprecia că depunerea ocazională a declarațiilor vamale justifică neînregistrarea persoanelor, altele decât operatorii economici, în sistemul EORI. Suplimentar, redacția art. 7/2 alin. (1) lit. b), potrivit căreia Serviciul Vamal invalidează un număr EORI în cazul în care „Serviciul Vamal are cunoștință de faptul că persoana înregistrată și-a încetat activitățile care necesită înregistrare”, urmează a fi revăzută. În această ordine de idei, utilizarea sintagmei „Serviciul Vamal are cunoștință de faptul că” introduce un element subiectiv acordat agentului public în aplicarea normei, întrucât nu este clar în ce	

	moment se consideră că agentul public al Serviciului Vamal a luat cunoștință de existența acestor circumstanțe și nici prin ce modalități urmează să fie constatată această împrejurare. În acest sens, o asemenea formulare poate crea incertitudine în aplicarea normei, întrucât momentul în care Serviciul Vamal urmează să invalideze numărul EORI depinde de un element care nu este definit în proiect. În cazul în care autorul intenționează să prevadă invalidarea din oficiu, dispoziția de la lit. b) urmează a fi modificată corespunzător. Se precizează totodată, că autorul urmează să examineze suplimentar reglementările privind Sistemul informațional de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI), precum și derogările instituite de la obligația de înregistrare în sistem pentru anumite categorii de operatori economici și pentru persoanele, altele decât operatorii economici, care depun declarații vamale doar ocazional, în cazul în care Serviciul Vamal consideră acest lucru justificat. În acest sens, menționăm că unele dintre aceste dispoziții se regăsesc și în redacția actuală a Codului vamal. Totuși, prin modificările propuse, autorul instituie un Sistem informațional de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI), destinat prelucrării, stocării și schimbului de informații privind persoanele obligate să dețină un număr EORI. În aceste condiții, derogările de la obligația înregistrării unor categorii de persoane diminuează caracterul complet al sistemului informațional și sunt dificil de conciliat cu scopul pentru care acesta este instituit. Excluderea anumitor categorii de persoane de la înregistrarea în sistem poate afecta completitudinea și actualitatea informațiilor gestionate, precum și eficiența mecanismului de identificare și evidență a persoanelor implicate în operațiuni vamale. În consecință, oportunitatea instituirii unor asemenea derogări urmează a fi justificată în mod expres în nota de fundamentare și corelată cu scopul și funcționalitatea Sistemului informațional EORI, pentru a evita reglementarea unor excepții care pot diminua eficiența mecanismului de evidență și identificare a persoanelor vizate. ***Recomandări:***	

	Detalierea normei prin indicarea expresă a categoriilor de declarații vamale sau a operațiunilor pentru care nu este necesară înregistrarea în sistemul EORI. Indicarea expresă a situațiilor când persoanele, altele decât operatorii economici nu vor fi înregistrate. Excluderea, de la art. 7/2 alin. (1) lit. b), a textului „Serviciul Vamal are cunoștință de faptul că” sau reformularea dispoziției în cazul în care se urmărește instituirea obligației Serviciului Vamal de a invalida din oficiu înregistrarea persoanelor care și-au încetat activitățile ce necesitau înregistrare, astfel încât invalidarea să fie condiționată de existența unor circumstanțe verificabile (de exemplu, constatate în urma verificărilor efectuate).	
	Art. I pct. 7 din proiectul de lege 7. Articolul 9 se completează cu alineatele (1^1)-(1^3) cu următorul cuprins: (1^1) Operatorii economici stabiliți pe teritoriul vamal al Republicii Moldova se înregistrează la Serviciul Vamal care răspunde de locul în care sunt stabiliți. (1^2) În anumite cazuri, operatorii economici care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Republicii Moldova se înregistrează de către Serviciul Vamal în sistemul informaţional integrat vamal. (1^3) Persoanele, altele decât operatorii economici, nu sunt obligate să se înregistreze la Serviciul Vamal în sistemul informaţional integrat vamal, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.”; ***Obiecții:*** Dispoziția propusă pentru art. 9 alin. 1/3, potrivit căreia persoanele, altele decât operatorii economici, nu sunt obligate să se înregistreze la Serviciul Vamal în sistemul informațional integrat vamal, „cu excepția cazului în care există dispoziții contrare”, este formulată neclar și nu este corelată cu prevederile art. 7 din Codul vamal, care reglementează înregistrarea și anularea înregistrării în sistemul informațional integrat vamal, după cum urmează: „Articolul 7. Înregistrarea	**Se acceptă**

	(1) În cazul în care o persoană intenționează să îndeplinească formalități vamale, aceasta se înregistrează de către Serviciul Vamal în sistemul informațional integrat vamal. (2) Serviciul Vamal anulează înregistrarea: a) la solicitarea persoanei înregistrate; b) în cazul în care deține informații despre faptul că persoana înregistrată și-a încetat activitatea; c) în cazul în care persoana nu desfășoară activități reglementate de legislația vamală mai mult de 10 ani. (3) Procedura de înregistrare/anulare a înregistrării este stabilită de Serviciul Vamal.” Astfel, art. 7 stabilește obligația înregistrării persoanelor care intenționează să îndeplinească formalități vamale și reglementează cazurile de anulare a înregistrării, fără a prevedea excepții de la obligația înregistrării și fără a face trimitere la situațiile în care aceasta nu ar fi necesară. În aceste condiții, sintagma „cu excepția cazului în care există dispoziții contrare” nu permite identificarea normelor la care se referă și nici a situațiilor concrete în care obligația de înregistrare nu este aplicabilă iar lipsa unei trimiteri exprese la dispozițiile derogatorii afectează previzibilitatea normei și poate genera interpretări diferite în procesul de aplicare a acesteia. ***Recomandări:*** Reconsiderarea dispoziției propuse pentru art. 9 alin. 1/3 prin indicarea expresă a dispozițiilor derogatorii ori a situațiilor în care obligația de înregistrare în sistemul informațional integrat vamal nu este aplicabilă.	
	Art. I pct. 8 din proiectul de lege 8. La articolul 10, alineatul (1) va avea următorul cuprins: ”(1) Orice persoană poate solicita Serviciului Vamal informații privind aplicarea legislației vamale. O astfel de solicitare poate fi refuzată în cazul în care nu se referă la o activitate în materie de comerț internațional de mărfuri care este avută în vedere în mod efectiv.”;	**Se acceptă.**

	la alineatul (2), textul ”transparența punând,” se completează cu cuvântul ”gratuit”. ***Obiecții:*** Norma citată operează modificări la art. 10 privind furnizarea informațiilor de către Serviciul Vamal. Astfel, la alin. (2), după textul „transparența punând”, se propune completarea cuvântului „gratuit”, astfel încât dispoziția va avea următorul cuprins: „Serviciul Vamal promovează transparența punând gratuit, în măsura posibilității, la dispoziția persoanei și/sau pe pagina web oficială a Serviciului Vamal legislația vamală, deciziile vamale și formularele de cereri.” În acest context, completarea cuvântului „gratuit” este în concordanță cu principiul accesului liber la informațiile de interes public reglementat prin Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public și contribuie la sporirea transparenței activității Serviciului vamal. Totodată, după modificare sintagma „în măsura posibilității” menține un caracter imprecis al obligației instituite, întrucât nu sunt stabilite situațiile în care Serviciul Vamal poate invoca imposibilitatea punerii la dispoziție gratuită a informațiilor respective. ***Recomandări:*** Reconsiderarea redacției alin. (2), după modificarea propusă, astfel încât publicarea pe pagina web oficială a Serviciului Vamal a legislației vamale, a deciziilor vamale și a formularelor de cereri să fie asigurată în conformitate cu prevederile Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.	
	Art. I pct. 11 din proiectul de lege 11. La articolul 13 alineatul (3): cuvântul ”cere” se substituie cu cuvintele ”poate cere”; se completează cu textul ”În anumite cazuri, Serviciul Vamal nu solicită furnizarea acestei dovezi”. ***Obiecții:*** Norma citată modifică art. 13 alin. (3), substituind cuvântul „cere” cu sintagma „poate cere”, în ceea ce privește solicitarea de către Serviciul Vamal a dovezii împuternicirii persoanei care acționează în	**Se acceptă.**

	calitate de reprezentant vamal. Totodată, autorul completează norma cu prevederea potrivit căreia „În anumite cazuri, Serviciul Vamal nu solicită furnizarea acestei dovezi”, fără a stabili expres care sunt situațiile în care această excepție este aplicabilă și nici criteriile ce urmează a fi avute în vedere. În acest context, utilizarea sintagmelor „poate cere” și „în anumite cazuri” propuse în redacția nouă al alineatului (3) acordă agenților publici posibilitatea de a decide conform propriilor convingeri în ceea ce privește solicitarea sau nesolicitarea dovezii împuternicirii, aspect care creează premise pentru exercitarea discreționară a atribuțiilor de serviciu și poate genera un comportament diferențiat al agenților publici în situații similare, afectând astfel principiile securității juridice și egalității de tratament. Carența în speță, creează precondiții ce pot favoriza admiterea incidentelor de integritate/riscurilor de corupție de către subiecții prenotați. Totodată, o asemenea formulare poate genera premise pentru favorizarea unor persoane sau aplicarea selectivă a controlului, sporind astfel riscurile de corupție. ***Recomandări:*** Excluderea propunerii privind substituirea cuvântului „cere” cu cuvintele „poate cere”. Clarificarea suplimentară a textului propus pentru alin. (3), inclusiv detalierea cazurilor/situațiilor în care funcționarii responsabili din cadrul Serviciului Vamal nu vor solicita furnizarea dovezii.	
	Art. I pct. 23 și 25 din proiectul de lege 23. Articolului 34/1 va avea următorul cuprins: „Articolul 34/1 Cererea și decizia referitoare la informațiile obligatorii privind originea (1)În cazul în care nu există un sistem electronic de depunere a cererilor pentru obținerea unei decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii (în continuare - IOO), Serviciul Vamal poate permite ca aceste cereri să fie depuse utilizând alte mijloace decât	**Se acceptă**

	tehnicile de prelucrare electronică a datelor. (2) Dacă Serviciul Vamal notifică solicitantului decizia IOO utilizând alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, este utilizat formularul stabilit de Serviciul Vamal. (3) Dacă Serviciul Vamal notifică solicitantului decizia IOO utilizând tehnici de prelucrare electronică a datelor, decizia respectivă trebuie să poată fi imprimată conform formatului stabilit de Serviciul Vamal." 25. Se completează cu un articolele 34/2 și 34/3 cu următorul cuprins: „Articolul 34/2. Consultarea de către Serviciul Vamal a sistemului electronic privind cererile de decizie și deciziile referitoare la informațiile obligatorii (1) Atunci când primește o cerere de decizie referitoare la informațiile obligatorii și orice fel de documente care o însoțesc sau o justifică în temeiul art. 32 alin. (1), Serviciul Vamal consultă sistemul electronic menționat la art. 34 pentru a verifica următoarele: a) respectarea cerinței prevăzute la art. 32 alin. (2) în ceea ce privește o cerere de decizie ITO sau de decizie referitoare IOO; b) respectarea cerinței prevăzute la art. 353 în ceea ce privește o cerere de decizie IODV. (2) În scopul de a se asigura că o decizie referitoare la informațiile obligatorii pe care intenționează să o emită este coerentă cu deciziile existente referitoare la informațiile obligatorii care au fost deja emise, Serviciul Vamal consultă sistemul electronic menționat la alin. (1). (3) Serviciul Vamal ține o evidență a acestei consultări a sistemului electronic.[...] ***Obiecții:*** Norma citată introduce art. 34/1 sub denumirea de „Cererea și decizia referitoare la informațiile obligatorii privind originea", (1) În cazul în care nu există un sistem electronic de depunere a cererilor pentru obținerea unei decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii (în continuare - IOO), Serviciul Vamal poate	

	permite ca aceste cereri să fie depuse utilizând alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor. (2) Dacă Serviciul Vamal notifică solicitantului decizia IOO utilizând alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, este utilizat formularul stabilit de Serviciul Vamal. (3) Dacă Serviciul Vamal notifică solicitantului decizia IOO utilizând tehnici de prelucrare electronică a datelor, decizia respectivă trebuie să poată fi imprimată conform formatului stabilit de Serviciul Vamal. Este de menționat că, potrivit proiectului, se transpune parțial Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/1071 al Comisiei din 12 aprilie 2024 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și introducerea unui sistem electronic pentru informațiile obligatorii referitoare la origine și la determinarea valorii. În acest sens, deși regulamentul european are în vedere instituirea unui sistem electronic destinat depunerii și gestionării cererilor privind IOO (informațiile de origine obligatorii), norma propusă prevede că, în lipsa unui asemenea sistem, Serviciul Vamal poate permite depunerea cererilor utilizând alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, fără a preciza care sunt aceste modalități alternative. De asemenea, proiectul stabilește că formularul utilizat în asemenea cazuri va fi aprobat de Serviciul Vamal, fără a indica forma acestuia sau actul normativ prin care urmează să fie aprobat. Totodată, menționăm că, potrivit Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2024/1071, articolele 18 și 19 sunt eliminate. Cu toate acestea, în tabelul de concordanță anexat proiectului, autorul indică, la rubrica privind gradul de compatibilitate, calificativul „compatibil”, fără a explica impactul eliminării acestor dispoziții asupra transpunerii. În acest context, autorul urmează să clarifice aceste aspecte și, după	

	caz, să completeze nota de fundamentare, inclusiv prin prezentarea măsurilor tranzitorii care vor fi aplicate până la operaționalizarea sistemului electronic, precum și a modalității alternative de depunere și examinare a cererilor privind informațiile obligatorii referitoare la origine. Din perspectiva dată, redacția actuală a art. 34/1 din Codul vamal stabilește că: „Articolul 34/1 . Schimb de date referitoare la informațiile obligatorii privind originea (1) Cererile pentru o decizie privind informațiile obligatorii privind originea (în continuare – IOO) pot fi depuse folosind alte mijloace decât tehnicile electronice de prelucrare a datelor. (2) Cererile pentru o decizie privind IOO prevăzute la alin. (1) trebuie să fie depuse folosind formularele stabilite de Serviciul Vamal. Decizia luată cu privire la cererea respectivă se notifică solicitantului în modul stabilit de Serviciul Vamal.” Respectiv, norma în vigoare reglementează deja posibilitatea depunerii cererilor prin alte mijloace decât cele electronice și deleagă Serviciului Vamal competența de a stabili formularul cererii și modalitatea de notificare a deciziei. Prin urmare, modificările propuse nu schimbă substanțial mecanismul existent, ci îl reformulează prin raportare la eventuala implementare a unui sistem electronic. Tot în acest context, un alt aspect care necesită clarificare vizează redacția propusă pentru art. 34/2 privind consultarea de către Serviciul Vamal a sistemului electronic referitor la cererile de decizie și deciziile privind informațiile obligatorii. Astfel, analiza sistemică a prevederilor proiectului relevă o lipsă de corelare între art.34/1și art. 34/2. Pe de o parte, art. 34/1 prevede că, în lipsa unui sistem electronic pentru depunerea cererilor privind informațiile obligatorii referitoare la origine (IOO), Serviciul Vamal poate permite depunerea acestora prin alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor. Pe de altă parte, art. 34/2 stabilește că, la primirea unei	

	cereri de decizie privind informațiile obligatorii, Serviciul Vamal consultă sistemul electronic menționat la art. 34 pentru verificarea respectării anumitor condiții, inclusiv în cazul cererilor referitoare la IOO. În aceste condiții, devine neclar modul în care va fi aplicată procedura prevăzută la art. 34/2 în situația în care cererile sunt depuse prin alte mijloace decât cele electronice, ca urmare a inexistenței sistemului electronic prevăzut la art. 34/1. Proiectul nu explică dacă sistemul electronic la care face referire art. 34/2 este deja funcțional pentru consultarea informațiilor, dar nu și pentru depunerea cererilor, sau dacă dispozițiile respective vor deveni aplicabile doar după operaționalizarea integrală a acestuia. Totodată, nu sunt prevăzute reguli tranzitorii care să stabilească procedura de verificare și consultare a informațiilor în perioada în care cererile se depun prin mijloace alternative. Această lipsă de corelare poate genera incertitudini în aplicarea normelor și dificultăți practice în activitatea Serviciului Vamal. În acest context, autorul urmează să clarifice raportul dintre prevederile art. 34/1 și art. 34/2, inclusiv să stabilească expres dacă sistemul electronic utilizat pentru consultarea informațiilor este distinct de sistemul destinat depunerii cererilor sau dacă dispozițiile privind consultarea sistemului electronic vor intra în vigoare numai după operaționalizarea acestuia. De asemenea, se impune reglementarea expresă a mecanismului aplicabil în perioada de tranziție, pentru a asigura coerența normelor și previzibilitatea procedurilor administrative. ***Recomandări:*** Examinarea suplimentară a redacțiilor propuse pentru art. 34/1 și art. 34/2, inclusiv completarea notei de fundamentare cu informații privind măsurile alternative propuse până la operaționalizarea sistemului electronic, precum și efectuarea înscrierilor corespunzătoare în tabelul de concordanță. Completarea proiectului cu reglementări tranzitorii și stabilirea	

	criteriilor privind utilizarea unor mijloace alternative care să permită depunerea cererilor.	
	Art. I pct. 30 din proiectul de lege 30. Articolul 38 va avea următorul cuprins: „ Articolul 38. Examinarea criteriilor AEO (1) În scopul de a examina criteriile prevăzute la art. 40 - 43, Serviciul Vamal se asigură că sunt realizate verificări la fața locului la toate spațiile care sunt relevante pentru activitățile solicitantului care au legătură cu domeniul vamal. Dacă solicitantul deține un număr mare de spații, iar termenul-limită aplicabil pentru luarea deciziei nu permite examinarea tuturor spațiilor în cauză, Serviciul Vamal poate decide să examineze doar o proporție reprezentativă din aceste spații dacă a stabilit că solicitantul aplică aceleași standarde de securitate și siguranță în toate spațiile sale și aplică aceleași standarde și proceduri comune pentru a-și ține evidențele la toate spațiile sale. (2) Serviciul Vamal poate lua în considerare rezultatele evaluărilor sau ale auditurilor realizate în conformitate cu legislația Republicii Moldova în măsura în care sunt pertinente pentru examinarea criteriilor menționate la art. 36 alin. (1). (3) Cu scopul de a examina dacă sunt respectate criteriile prevăzute la art. 40, 41, 43, Serviciul Vamal poate lua în considerare concluziile unui expert furnizate de solicitant, dacă expertul care a întocmit concluziile nu este afiliat cu solicitantul în sensul art. 72 alin. (4)-(6). (4) Serviciul Vamal ține seama în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale operatorilor economici, în special ale întreprinderilor mici și mijlocii, atunci când examinează dacă au fost respectate criteriile prevăzute la art. 39-43. (5) Examinarea criteriilor prevăzute la art. 39-43, precum și rezultatele acesteia trebuie documentate de Serviciul Vamal. (6) Serviciul Vamal adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile pentru aplicarea criteriilor menționate la art. 39-	**Se acceptă**

	43.”. ***Obiecții:*** Norma citată descrie procedura de examinare a criteriilor AEO (Operator Economic Autorizat) de către Serviciul Vamal, în sensul efectuării verificărilor la fața locului în toate spațiile relevante pentru activitățile solicitantului care au legătură cu domeniul vamal. Astfel, potrivit redacției propuse, dacă solicitantul deține un număr mare de spații, iar termenul-limită aplicabil pentru luarea deciziei nu permite examinarea tuturor spațiilor în cauză, Serviciul Vamal poate decide să examineze doar o proporție reprezentativă din acestea, dacă a stabilit că solicitantul aplică aceleași standarde de securitate și siguranță în toate spațiile sale, precum și aceleași standarde și proceduri comune pentru ținerea evidențelor în toate spațiile sale. Suplimentar, redacția alin. (2) stabilește că Serviciul Vamal poate lua în considerare rezultatele evaluărilor sau ale auditurilor realizate în conformitate cu legislația Republicii Moldova, în măsura în care acestea sunt pertinente pentru examinarea criteriilor prevăzute la art. 36 alin. (1), precum și concluziile unui expert furnizate de solicitant în conformitate cu alin. (3). În acest context, se constată existența unei discreții nejustificate acordate Serviciului Vamal în privința procedurii de examinare a criteriilor, aspect care urmează a fi reconsiderat de autor prin revizuirea expresiilor „poate decide să examineze”, „poate lua în considerare” și „va ține seama”, utilizate în raport cu procesul de examinare, întrucât acestea pot permite dezvoltarea unor reguli proprii de aplicare a procedurii iar în raport cu operatorii economici autorizați procedura devine incertă și lipsită de claritate. ***Recomandări:*** Examinarea suplimentară a redacției art. 38.	

	Art. I pct. 32 din proiectul de lege 32. Articolele 39 - 43 vor avea următorul cuprins: „Articolul 39. Conformitatea (1) Conformitatea este absența unor încălcări grave sau repetate ale legislației vamale și fiscale, constatate conform procedurii legale, precum și absența infracțiunilor economice legate de activitatea solicitantului, pe perioada ultimilor 3 ani anteriori depunerii cererii. (2) Criteriul stabilit la alin. (1) este considerat îndeplinit dacă, niciuna dintre următoarele persoane nu a comis nicio încălcare gravă sau încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale și nu a avut cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea sa economică: a) solicitantul; b) persoana împuternicită să îl reprezinte pe solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia; c) angajatul responsabil cu chestiunile vamale ale solicitantului. (3) Criteriul menționat la alin. (1) poate fi însă considerat îndeplinit dacă Serviciul Vamal consideră că o încălcare are importanță minoră, în raport cu numărul sau dimensiunea operațiunilor aferente, iar autoritatea vamală nu are îndoieli cu privire la buna-credință a solicitantului.[...] ***Obiecții:*** Potrivit redacției propuse la art. 39 Conformitatea este absența unor încălcări grave sau repetate ale legislației vamale și fiscale, constatate conform procedurii legale, precum și absența infracțiunilor economice legate de activitatea solicitantului, pe perioada ultimilor 3 ani anteriori depunerii cererii. Totodată, redacția alin.(2) stabilește că criteriul stabilit la alin. (1) este considerat îndeplinit dacă, niciuna dintre următoarele persoane nu a comis nicio încălcare gravă sau încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale și nu a avut cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea sa economică:	**Se acceptă**

	a) solicitantul; b) persoana împuternicită să îl reprezinte pe solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia; c) angajatul responsabil cu chestiunile vamale ale solicitantului. În același timp, redacția alin.(3) stabilește că criteriul menționat la alin. (1) poate fi însă considerat îndeplinit dacă Serviciul Vamal consideră că o încălcare are importanță minoră, în raport cu numărul sau dimensiunea operațiunilor aferente, iar autoritatea vamală nu are îndoieli cu privire la buna-credință a solicitantului. Prin urmare, deși autorul indică că conformitatea constă în absența unor încălcări grave sau repetate ale legislației vamale și fiscale, precum și în lipsa unui cazier care să conțină infracțiuni grave legate de activitatea economică, la alin. (3) acesta stabilește că respectivul criteriu poate fi considerat îndeplinit dacă Serviciul Vamal apreciază că încălcarea are o importanță minoră în raport cu numărul sau dimensiunea operațiunilor aferente și nu are îndoieli cu privire la buna-credință a solicitantului. O asemenea reglementare urmează a fi analizată suplimentar de autor, având în vedere că încălcările legislației vamale și fiscale sunt constatate și sancționate potrivit procedurilor prevăzute de legislația contravențională sau penală, după caz. Gravitatea acestora este stabilită prin actele normative incidente și prin actele de constatare emise de autoritățile competente, nu printr-o apreciere ulterioară a Serviciului Vamal în cadrul procedurii de evaluare a solicitantului. Prin urmare, aprecierea de către Serviciul Vamal, în procesul de stabilire a conformității operatorului, că încălcarea este de „importanță minoră” excedează competențele acestuia, întrucât aceasta ar presupune reevaluarea gravității unor fapte deja constatate și sancționate în mod corespunzător. ***Recomandări:*** Reconsiderarea redacției alin.(3) și corelarea acesteia cu dispozițiile indicate la alin. (1) și (2).	

Ministerul Justiției *(04/1-8791 din 03.08.2026)*	Referitor la textul propriu-zis al proiectului, menționăm despre necesitatea îmbunătățirii sub aspectul redactării și al respectării normelor de tehnică legislativă, după cum urmează: La Art. I, pct. 1, după cuvântul „lot” se va completa cu textul „la orice formă gramaticală”.	**Se acceptă**
	La pct. 2, constatăm că potrivit art. 1 din Codul vamal, domeniul de aplicare al acestuia îl reprezintă principiile juridice, economice și organizatorice ale activității vamale, normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal și este orientat spre apărarea suveranității și securității economice a Republicii Moldova. De asemenea, potrivit art. 2 din Cod, organizarea și funcționarea Serviciului Vamal se realizează în conformitate cu prevederile Legii nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal. Astfel, în vederea evitării unor contradicții între actele normative, prevederea propusă pentru articolul 31 se va încorpora în art. 7 din Legea nr. 302/2017, care prevede misiunea și funcțiile de bază ale Serviciului Vamal.	**S-a luat act** Articolul 7 din Legea nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal a fost propus spre abrogare. Proiectul cu nr unic 592/MF/2026 cu privire la modificarea unor acte normative (funcționarea și organizarea Serviciului Vamal, redenumirea subdiviziunilor teritoriale ale acestuia) se află la etapa de definitivare.
	La pct. 3, amendamentul propus pentru punctul 24) se va revizui în vederea numerotării elementelor structurale ale acestuia în conformitate cu alin. (6) și (7) ale art. 51 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.	**Se acceptă**
	La pct. 4, amintim că sintagma „cu respectarea prevederilor legislației” este prea generală și nu corespunde exigențelor de claritate, precizie și previzibilitate a normei juridice.	**Se acceptă**
	La pct. 5, amendamentul propus pentru alin. (5) al art. 7^1 necesită a fi reconsiderat. Or, norma conferă Serviciului Vamal o competență discreționară de a stabili excepții de la obligația legală de înregistrare în sistemul EORI, fără ca legea să prevadă criteriile, condițiile sau limitele în care această derogare poate fi exercitată. În această redactare, dispoziția nu întrunește exigențele de claritate și	**Se acceptă**

	previzibilitate a normei juridice și poate conduce la aplicarea neuniformă a reglementării. În cazul în care se urmărește instituirea unor excepții de la obligația prevăzută la alin. (4), acestea urmează să fie stabilite prin lege sau, cel puțin, legea trebuie să prevadă expres criteriile și limitele în care Serviciul Vamal poate reglementa asemenea situații prin act normativ subordonat.	
	La pct. 8, amendamentul propus pentru alin. (1) al art. 10, semnalăm că sintagma „avută în vedere în mod efectiv” este susceptibilă de interpretări diferite și nu permite identificarea cu certitudine a situațiilor în care autoritatea poate refuza furnizarea informațiilor. În lipsa unor criterii obiective, aplicarea normei poate deveni neuniformă și poate genera o marjă excesivă de apreciere pentru autoritatea competentă.	**Se acceptă**
	La pct. 11, considerăm inutil textul „În anumite cazuri, Serviciul Vamal nu solicită furnizarea acestei dovezi”, cu care se propune completarea alin. (3) al art. 13, or, alin. (2) al aceluiași articol stabilește clar această ipoteză.	**Se acceptă**
	La pct. 12, amendamentul propus pentru alin. (4) al art. 15 se va revizui prin prisma regulilor gramaticii limbii române. Astfel, expresia „Cu excepția cazului în care se dispune altfel” se va insera la finalul frazei.	**Se acceptă**
	La pct. 15, amendamentul propus pentru lit. e) al art. 18 urmează a fi reexaminat. De altfel, sintagma „dispozițiile deciziei prevăd altfel” nu este incompatibilă cu principiul legalității, deoarece poate sugera că o autoritate administrativă poate modifica sau înlătura aplicarea unei norme legale printr-o decizie individuală. Dacă intenția este de a admite excepții, acestea trebuie formulate astfel încât să rezulte că numai legea poate institui asemenea derogări. Totodată, cu referire la enunțul „Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația vamală, decizia este valabilă pe termen nelimitat.”, acesta se va substitui cu enunțul „Decizia este valabilă pe termen nelimitat, cu excepția cazului în care legislația vamală prevede altfel.”, în	**Se acceptă**

	corespundere cu regulile gramaticii limbii române.	
	Pct. 17, după cuvântul „stabilit”, se va completa cu cuvintele „pe teritoriul vamal”.	**Se acceptă**
	La pct. 18 și 19, constatăm că art. 15 alin. (11) din Cod prevede că, decizia intră în vigoare conform art. 18. Începând cu data intrării în vigoare, deciziile sunt executorii. Astfel, sintagma „produce efecte” nu este precisă și poate crea incertitudine la aplicarea normelor în situații concrete	**Se acceptă** .
	La pct. 21, cu referire la sintagma „în alte cazuri specifice”, semnalăm că aceasta este prea vagă și nu corespunde exigențelor de claritate și previzibilitate a normei, fapt pentru care se va revizui.	**S-a luat act** Sintagma „în alte cazuri specifice”, utilizată la art. 33 alin. (7) lit. b) și alin. (8) lit. b), este preluată din art. 34 alin. (7) lit. b) și alin. (8) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și face parte din mecanismul european privind revocarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii (ITO și IOO). Prin urmare, utilizarea acestei sintagme nu reprezintă instituirea la nivel național a unei competențe noi pentru Serviciul Vamal, ci transpunerea unei situații de revocare prevăzute expres de Codul vamal al Uniunii. Caracterul „specific” al cazurilor rezultă din faptul că acestea trebuie să fie legate de situațiile în care decizia ITO sau IOO nu mai poate fi menținută, în cadrul regimului juridic special aplicabil acestor decizii. Totodată, sintagma nu poate fi interpretată în mod izolat de celelalte dispoziții ale art. 33. Alineatele (1)–(8) stabilesc distinct cazurile în care valabilitatea deciziilor încetează, acestea sunt anulate sau revocate, inclusiv în situațiile expres prevăzute la alin. (7) și (8). Prin urmare, „alte cazuri specifice” reprezintă o categorie

		suplimentară de situații de revocare, prevăzută de legislația vamală a Uniunii. Menținerea acestei formulări este necesară și pentru asigurarea unei transpuneri complete a art. 34 alin. (7) lit. b) și alin. (8) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. În lipsa acesteia, cadrul național ar omite în mod nejustificat una dintre situațiile de revocare prevăzute de legislația Uniunii Europene.
	Pct. 24 este confuz și urmează a fi exclus.	**S-a luat act** Prevederile art. 34^1 ”Cererea și decizia referitoare la informațiile obligatorii privind originea” intră în vigoare la 01 ianuarie 2027 și au drept scop armonizarea la articolul 18 din Regulamentul UE 2015/2447. Totodată, prevederile aferente deciziilor privind informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și informațiile obligatorii privind originea, transpuse din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/1071 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și de introducere a unui sistem electronic pentru informațiile obligatorii referitoare la origine și la determinarea valorii și Regulamentul delegat (UE) 2024/1072 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorie, au un termen distinct de intrare în vigoare – 1 ianuarie 2029 – întrucât actele respective urmează să devină aplicabile la nivelul Uniunii Europene începând cu

		anul 2028. Regulamentul 2447 Stabilirea unui termen ulterior pentru aplicarea acestora la nivel național are drept scop asigurarea unei perioade suplimentare necesare evaluării mecanismelor de implementare practică la nivel european și adaptării corespunzătoare a cadrului normativ și instituțional național. Totodată, termenul respectiv a fost asumat de Republica Moldova în cadrul procesului de screening bilateral cu Comisia Europeană.
	La pct. 26, cu referire la „delegarea de competențe” către Guvern, constatăm că din perspectiva tehnicii legislative și a principiului legalității, nu este judicios ca Guvernului să i se delege competența de a stabili noi temeiuri de revocare a deciziilor Serviciului Vamal. Legea ar trebui să reglementeze exhaustiv sau cel puțin să stabilească limite și criterii clare ale revocării, iar Guvernul să fie abilitat doar să adopte norme de executare privind procedura de aplicare a acestor temeiuri, nu să creeze cazuri noi de revocare. Norma propusă atentează la principiul ierarhiei actelor normative precum și securitatea raporturilor juridice.	**Se acceptă**
	La pct. 31, în amendamentul pentru alin. (1) al art. 38^1, trimiterea la art. 6 se va substitui cu trimiterea la art. 11^1 din Cod.	**Se acceptă**
	La pct. 32, amendamentul pentru alin. (5) al art. 39, după cuvântul „stabilit”, se va completa cu cuvintele „pe teritoriul vamal”.	**Se acceptă**
	La pct. 35, în norma propusă pentru alin. (1) al art. 47, sintagma „Persoana în cauză” se va revizui în vederea expunerii clare.	**Se acceptă**
	La pct. 45, constatăm că denumirea art. 65^1, propus spre completare, nu corespunde conținutului normativ al acestuia, întrucât textul nu reglementează o delegare de competențe în sens juridic, ci conferă Serviciului Vamal atribuții de reglementare. Totodată, formularea „Serviciul Vamal stabilește norme” este excesiv de generală și nu delimitează natura, întinderea și limitele competenței normative, nici tipul actului administrativ normativ prin care aceasta se exercită. În	**Se acceptă**

	lipsa unor asemenea precizări, există riscul transferării către autoritatea administrativă a unor aspecte care, potrivit principiului legalității și ierarhiei actelor normative, urmează a fi reglementate prin lege sau prin actele normative ale Guvernului. Se recomandă revizuirea denumirii articolului și precizarea expresă a limitelor competenței normative conferite Serviciului Vamal, precum și a actului normativ prin care aceasta se exercită.	
	La pct. 51, cu referire la cuvântul „poate”, considerăm necesară evitarea acestuia, or, art. 78 din Cod stabilește că, Serviciul Vamal, la cerere, autorizează determinarea următoarelor sume pe baza unor criterii specifice, adică dacă sunt întrunite criteriile, acesta are obligația să autorizeze determinarea sumelor în cauză. Cuvântul „poate” este pasibil să genereze interpretarea că Serviciul Vamal beneficiază de o competență discreționară de a refuza autorizarea chiar și în situația întrunirii tuturor condițiilor legale, ceea ce contravine principiului legalității și caracterului obligatoriu al competenței administrative exercitate în condițiile stabilite de lege. Obiecția dată este valabilă și pentru amendamentul ce vizează alin. (1) al art. 79, propus la pct. 52 din proiect.	**Se acceptă parțial** Termenul „poate” de la art. 78 transpune fidel art. 73 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, potrivit căruia autoritățile vamale „pot, la cerere, să autorizeze” determinarea anumitor sume pe baza unor criterii specifice. Totodată, pentru a evita interpretarea potrivit căreia utilizarea termenului „poate” ar conferi Serviciului Vamal o competență discreționară de a refuza autorizarea în cazul îndeplinirii condițiilor legale, textul art. 78 a fost corelat cu art. 79, prin precizarea că autorizarea se realizează în condițiile prevăzute la art. 79. În acest sens, la art. 79 alin. (1) se menține formularea „autorizația se acordă în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții”, iar modificarea propusă prin care această formulare urma să fie înlocuită cu „poate acorda” se exclude. Astfel, se asigură atât conformitatea cu art. 73 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cât și delimitarea competenței Serviciului Vamal prin condițiile obiective prevăzute de legislația vamală.
	La pct. 61, semnalăm că norma propusă pentru alin. (4^1) al art. 96 nu corespunde cerințelor de claritate, fapt pentru care cuvintele „În anumite cazuri” urmează a fi revizuite.	**Se acceptă**

	La pct. 63, se va specifica în care cazuri după cuvintele „datoriei vamale” se completează cu cuvintele „și altor plăți”, or, art. 99 conține cuvintele date de patru ori.	**Se acceptă**
	La pct. 64, amendamentul propus pentru alin. (4) al art. 101 se va revizui ținând cont că potrivit alin. (2) lit. b) al aceluiași articol, este specificat expres că forma garanției este prin depunerea unui depozit în euro sau în dolari SUA, în numerar sau prin virament, în cazul tranzitului extern.	**Se acceptă**
	La pct. 66, textul „pe parcursul textului, textul „alin. (1)” se substituie cu textul „alin. (2)”;” se va substitui cu textul „în tot cuprinsul, textul „alin. (1)” se substituie cu textul „alin. (2)”;”.	**Se acceptă**
	La pct. 70, norma propusă pentru alin. (3) al art. 108 urmează a fi revizuită prin prisma oportunității, coerenței, stabilității şi predictibilității normelor juridice. De altfel, legislația națională nu conține careva reguli de rotunjire, precum o face legislația Uniunii Europene, ceea ce face norma periculoasă sub aspectul interpretării și aplicării cazurilor concrete.	**Se acceptă** Pentru asigurarea clarității normei, precum și pentru preluarea regulilor prevăzute la art. 101 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, modificarea propusă la art. 108 alin. (3) se va completa cu precizarea că rotunjirea cuantumului drepturilor de import sau de export nu poate depăși cel mai apropiat număr întreg, mai mare sau mai mic. Astfel, sunt stabilite expres limitele rotunjirii și este exclusă aplicarea unei marje de rotunjire neuniforme în practică.
	La pct. 71, amendamentul propus pentru lit. d) a alin. (2) art. 109 se va indica astfel: „în alte cazuri în care legislația vamală prevede astfel”. Totodată, amendamentele propuse pentru lit. b) a alin. (3) al aceluiași articol urmează a fi revizuite prin prisma clarității și încadrării armonioase în cuprinsul textului în vigoare.	**Se acceptă**
	La pct. 72, textul „alineatul (2^1),” se va completa cu textul „litera b),”.	**Se acceptă**
	La pct. 73, în norma propusă pentru alin. (11) al art. 112, cuvintele „paisprezece zile” se vor substitui cu textul „14 zile”, în vederea menținerii terminologiei constante și uniforme. Obiecția dată este valabilă și pentru alte cazuri similare din proiect. Totodată, la amendamentul propus pentru alin. (6) al aceluiași articol, cu referire	**Se acceptă parțial** Noțiunea de „forță majoră” este deja utilizată și definită în cadrul normativ vamal național, fiind prevăzută inclusiv la pct.1 sbpct. 32) din Hotărârea Guvernului nr. 92/2023 și prevede că *forță*

	la textul „în caz fortuit sau de forță majoră” semnalăm că Codul civil al Republicii Moldova operează cu noțiunea de „impedimentul justificator”, potrivit art. 904. Astfel, se va asigura coerența terminologică în contextul celei utilizate în alte acte normative în vigoare.	*majoră* – este împrejurare de fapte (evenimente, circumstanțe) care este imprevizibilă și insurmontabilă și care face imposibilă executarea corespunzătoare a obligațiilor față de Serviciul Vamal. Forța majoră este confirmată prin acte justificative, prezentate postului vamal și acceptate de acesta, conform modului prevăzut de prezentul Regulament. Totodată, completarea cu sintagma „în caz fortuit sau de forță majoră” are drept scop transpunerea corespunzătoare a art. 105 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care prevede expres că termenele de înscriere în evidența contabilă nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră. În aceste condiții, menținerea ambelor situații este necesară pentru asigurarea concordanței cu norma Uniunii Europene.
	La pct. 74, în norma propusă pentru alin. (3) al art. 113, textul „Prin derogare de la alin. (1),” se va exclude ca fiind inutil. Obiecția dată este valabilă și pentru norma propusă pentru alin. (2) al art. 140 prevăzută la pct. 85 din proiect. De asemenea, în norma propusă la alin. (5) al art. 113, textul „art. 113 alin. (6) - (12) – 1131 ” se va substitui cu textul „art. 113 alin. (6) - (12) sau art. 1131”.	**Se acceptă**
	Cu titlu general, în tot cuprinsul textului, în cazul normelor de trimitere se va opta pentru una dintre formele: „articolul” sau „art.”.	**Se acceptă**
	La pct. 81, amendamentul pentru alin. (1) al art. 122 nu este judicios din punct de vedere al gramaticii limbii române, fapt pentru care se va exclude.	**Se acceptă**
	La pct. 86, precum și în tot cuprinsul textului, cu referire la sintagma „biroul vamal poate acorda o derogare de la obligația”, semnalăm că aceasta este defectuoasă, fapt pentru care se va revizui. Or, derogarea de la prevederile unei legi poate fi realizată doar printr-o lege.	**Se acceptă**

	Autoritățile/instituțiile publice pot emite acte normative în vederea executării legilor și în limitele stabilite de acestea. Astfel, cu referire la norma propusă pentru art. 140^3 , prevederea necesită a fi indicată astfel încât din aceasta să decurgă cu claritate cazurile în care nu se depune o declarație sumară de intrare.	
	La pct. 88 se va indica că la art. 142 alin. (1) se substituie enunțul, dar nu textul (valabil și pentru restul cazurilor similare).	**Se acceptă**
	La pct. 90 dispozițiile de modificare a art. 145 alin. (4) și (5) se vor comasa după cum urmează: „alineatele (4) și (5) vor avea următorul cuprins:” (valabil și pentru restul cazurilor similare).	**Se acceptă**
	La pct. 92, cu referire la cuvântul „sintagma”, se va ține cont că aceasta reprezintă o unitate sintactică stabilă, formată din mai multe cuvinte între care există un raport de subordonare, constituind o parte a unei propoziții sau a unei fraze. La schimbarea unor cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimarea corectă, se menționează despre substituirea „cuvintelor” respective, iar la schimbarea unor cifre/semne și cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimarea corectă, se menționează despre substituirea „textului” respectiv. Obiecția dată este valabilă și pentru alte cazuri similare din proiect.	**Se acceptă**
	La pct. 93, amendamentul propus nu este clar, or, potrivit art. 63 alin. (2) din Legea nr. 100/2017, modificările aduse actului normativ trebuie să se integreze armonios în actul respectiv.	**Se acceptă**
	La pct. 98, cuvântul „adeate” se va substitui cu cuvântul „adecvate”.	**Se acceptă**
	La pct. 99, semnalăm necesitatea integrării amendamentului propus pentru art. 160^1 în cuprinsul nou al art. 161, care prevede subdiviziunile Serviciului Vamal, și anume birourile vamale.	**Se acceptă**
	La pct. 105, autorul propune completarea art. 173 cu alin. (4) cu următorul cuprins: „Guvernul stabilește cazurile în care declarația vamală este invalidată ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfuri, astfel cum se prevede la art. 173 alin. (3)”. Totodată, potrivit art. 173 alin. (3), modificat prin proiect, declarația	**Se acceptă**

	vamală nu poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 174 și 175. Astfel, nu este clar ce urmează să stabilească Guvernul.	
	La pct. 106 alineatul introductiv cuvântul „articolul” se va substitui cu cuvântul „articolele”.	**Se acceptă**
	La pct. 132 remarcăm că, într-o enumerare de referințe, denumirea elementului structural nu se repetă (valabil și pentru alte cazuri similare din proiect).	**Se acceptă**
	La pct. 138, amendamentul propus pentru alin. (4) al art. 312 conține prevederi incerte și care pot genera dubii de interpretare, și anume „garanții necesare privind respectarea dispozițiilor vamale”, fapt care urmează a fi clarificat.	**Se acceptă**
	La pct. 144, cuvintele „se face derogare de la” se recomandă a se evita, în contextul observațiilor menționate supra pentru alte cazuri similare din proiect.	**Se acceptă**
	La pct. 152 se vor exclude cuvintele „se modifică și” ca fiind excedente.	**Se acceptă**
	La pct. 152, la amendamentul propus pentru art. 360: - se va exclude textul „Articolul 360. Noțiuni În sensul prezentului capitol:”, deoarece se dublează. - la pct. 1) lit. a), se recomandă utilizarea formei de plural pentru sintagma „topografia unui circuit integrat”, în vederea asigurării coerenței terminologice cu celelalte obiecte de proprietate industrială enumerate în aceeași dispoziție; - la pct. 2) lit. c), după cuvintele „o denumire de origine” se va completa cu cuvântul „protejată”.	**Se acceptă**
	Cu referire la norma propusă pentru art. 361 alin. (1): - în vederea asigurării transpunerii complete a art. 3 pct. (1) lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 și a utilizării unei terminologii adaptate cadrului normativ național, se propune următorul cuprins pentru lit. c): „c) organizații de protecție profesională cu drept de a reprezenta titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în condițiile prevăzute	**S-a luat act** Cu referire la lit. c), se aceptă formularea propusă, întrucât aceasta corespunde terminologiei utilizate în cadrul normativ național și asigură corelarea corespunzătoare cu prevederile art. 3 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013.

	de lege;"; - reieșind din faptul că lit. d), e), f) și h) reglementează aceeași categorie de subiecți, se propune unificarea acestora într-o singură dispoziție, în vederea evitării paralelismelor normative și asigurării coerenței reglementării, după cum urmează: „d) grupurile de producători și alte forme asociative recunoscute de lege, care reprezintă producătorii produselor desemnate printr-o indicație geografică, denumire de origine sau care reprezintă producătorii specialităților tradiționale garantate, reprezentanții acestora, operatorii care au dreptul să utilizeze o astfel de denumire, precum și organismele de control sau autoritățile competente în domeniu, în condițiile prevăzute de lege;".	Totodată, propunerea de reunire a categoriilor prevăzute la lit. d), e), f) și h) într-o singură dispoziție nu se însușește, întrucât acestea vizează categorii distincte de persoane și entități, precum și situații diferite în care poate fi exercitat dreptul de a depune cererea. Menținerea reglementării distincte a acestor categorii permite delimitarea clară a persoanelor și entităților îndreptățite să depună cererea, precum și a condițiilor specifice aplicabile acestora, în concordanță cu art. 3 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013. Prin urmare, se menține formularea lit. c), precum și reglementarea distinctă a categoriilor prevăzute la lit. d), e), f) și h).
	Referitor la norma propusă pentru art. 371^6, se constată necesitatea excluderii cuvintelor „brevet de", pentru a asigura concordanța cu celelalte obiecte ale drepturilor de proprietate intelectuală prevăzute în normă și utilizarea unei terminologii juridice unitare, întrucât obiectul protecției este invenția, iar brevetul reprezintă titlul de protecție.	**Se acceptă**
	La Art. II, amintim că potrivit art. 47 din Legea nr. 100/2017, momentul intrării în vigoare a actului normativ se indică în dispoziţiile finale ale acestuia, iar potrivit art. 48 din aceeași lege, dispoziţiile tranzitorii ale actului normativ cuprind măsurile ce se instituie cu privire la continuarea raporturilor juridice născute în temeiul vechilor reglementări care urmează a fi abrogate sau înlocuite de noul act normativ. Astfel, se va revizui denumirea articolului. De asemenea, se va revizui trimiterea la pct. 21 alin. (12) deoarece este eronată.	**Se acceptă**